

Bořetické listy

Prosinec 2012
Číslo 3

Foto: Marta Langerová

Vánoční hvězda

*Vánoční hvězda zasvítila
nad batolátkem i Betlémem,
láska si náhle podmanila
všechny pod širým nebem.*

*I pod tím naším moravským
prosincovým ocelovým nebem,
co nepropouští paprsky slunce,
Láska je solí i chlebem
a přece neváží ani tisícinu unce...*

Oldřich Damborský

Fotogalerie

*Běh Bořeticemi – Terežka Petrásková,
Emma Hamdová, Dominika Straková*

*Běh Bořeticemi – Tobiáš Novák, Samuel Marko
Lengál, Nikolas Dávid*

*Start 160 účastníků Běhu za Bořetickým burčákem
a Mistrovství republiky odstartovala fotbalová
legenda Antonín Panenka*

Na startu Běhu se sešlo rekordních 160 běžců

Krásné počasí přilákalo velký počet diváků

*Občerstvení pro návštěvníky a závodníky připravila
kuturní komise*

Fotogalerie

Čajovna ve školce

Mačkání hroznů a výroba hroznové šťávy

Návštěva z Německa v MŠ

Plavání v Hustopečích

Příprava těsta na mikulášské boty

Podzimní tvoření dětí a rodičů

Fotogalerie

Mikuláš přinesl prvňákům slabikáře

Mikuláš ve 2. třídě

Mikuláš u třetáků

Mikuláš ve 4. třídě

První den ve škole

Veršování ve skupinkách – 4. a 5. třída

Úvodník

Vážení čtenáři, milí spoluobčané,

rok 2012 se blíží ke konci a je tu opět čas adventní, čas přípravy na příchod Mesiáše, ale taky čas vánoční, čas klidu, míru, odpuštění, rodinné pohody, čas rozzářených dětských očí. Vánoce jsou však i časem rozjímání a taky bilancování, co vše se nám podařilo či nepodařilo v končícím roce udělat.

I v letošním roce jsme byli úspěšní v získávání dotací z EU. Na pět projektů jsme získali dotaci ve výši cca 7 300 000 Kč.

Na jaře jsme pokračovali v budování chodníků od školy ke školní jídelně a dále kolem zdravotního střediska. Tyto chodníky jsme budovali s vlastními pracovníky, za což jim dodatečně děkuji, protože jsou schopni provést i odborné práce jako dláždění chodníků nebo vybílání obřadní síně a podobně. Dokončili jsme inženýrské sítě v nové ulici Pod bytovkami, na které jsme získali dotaci 300 000 Kč. V měsíci květnu nám firma Simost s.r.o. položila nový asfaltový povrch od kostela přes horní Tálky kolem Rasovny až k vlakovému nádraží. Získaná dotace činila 2 230 000 Kč. Zde musím některým občanům, kteří užívají pozemky kolem této nové cesty, připomenout, že obec je rozhodnuta svůj majetek (novou vozovku) bránit, tak jako každý občan brání svůj majetek před poškozením. Přesto, že podzim nebyl nijak zvláště blá-

tivý, bylo na vozovce tolik bláta, že nebylo poznat, zdali je zde asfaltový povrch nebo polní cesta. Žijeme na vesnici, takřka každý z nás má pole nebo vinici, ale to nikoho neopravňuje k tomu, aby nanesené bláto na vozovce po sobě neuklidil.

Druhého května byla zahájena nejrozsáhlejší stavba v tomto roce, stavba nového průtahu obcí. Ještě jednou děkuji všem občanům, hlavně těm, kteří bydlí kolem této vozovky, za trpělivost při prováděných pracích, kdy se nemohli víc jak šest týdnů dostat auty do svých domovů. Dále jsme započali s realizací projektu „Plochy pro setkávání“ v Kravích horách. V první fázi jsme vybudovali odstavnou plochu pro autobusy a automobily. Dále jsme v Kravích horách na cestě do Hliníků položili na stávající poničenou cestu 300 metrů nového asfaltového povrchu. U hřbitova a zdravotního střediska jsme recyklátem zrekonstruovali parkovací plochy. Kolem kulturního domu jsme vybudovali 500 metrů nového bezbariérového chodníku, na který jsme získali dotaci 471 000 Kč. Dalších 1 615 000 Kč jsme získali na cyklostezku vedoucí od stavebnin kolem fotbalového hřiště až po myslivnu. Tato stezka bude sloužit nejen turistům, ale také více než dvaceti našim občanům, kteří pravidelně chodí tímto směrem do práce. Na výsadbu zeleně – 120 ks stromků – jsme získali dotaci 290 000 Kč. Alej vysadíme v dubnu příštího roku.

Dnes již můžeme po čtyřletém boji říci, že bitva o bezúplatný převod 9 ha pozemků na výstavbu RD v lokalitě „Pánské“ je u konce, obec již má všech 9 ha ve vlastnictví. Na vybudování inženýrských sítí máme již i investora, to znamená, že v roce 2013 se v této lokalitě budou prodávat první stavební parcely.

2 220 000 Kč jsme získali na zateplení a výměnu kotlů v kulturním domě. Protože ceny energií neustále rostou, zaměřujeme se na jejich úsporu. Zateplením ZŠ klesla spo-

třeba energie na vytápění o polovinu, ale i to se nám zdá málo a připravujeme regulaci topení. V MŠ jsme regulaci topení již provedli.

Již teď máme připravenou žádost o dotaci na novou regulaci a výměnu většiny zastaralých a na spotřebu náročných svítidel veřejného osvětlení. V příštím roce budeme vlastními pracovníky pokračovat v rekonstrukci posledního neopraveného chodníku za Humny u Jednoty. Po dokončení této rekonstrukce chodníků budeme mít v obci všechny chodníky nové. Jejich celková délka je více než šest kilometrů. Tato obrovská délka chodníků byl jeden z důvodů, proč jsme podali žádost o dotaci na zamestání vůz. Novým zamestnáním vozem zabezpečíme nejen úklid chodníků, ale i vozovek. Častějším a důkladnějším úklidem vylepšíme životní prostředí občanům v obci.

Na jaře vysadíme na hlavní ulici od Velkých Pavlovic až po ZD Bořetice ostrůvky a bezpečnostní pásy mezi vozovkou a chodníkem keři a trvalkami. Keříků a trvalek bude cca 3 500 ks. Převážně to budou tavolníky a mochny. Studii na výsadbu zpracovali odborníci.

Není nám lhostejný ani život seniorů, pro které zajišťujeme zdarma rozvoz obědů. Výstavba nájemních malometrážních bytů pro seniory zůstává zatím otevřená. Zájem o tento typ bydlení zatím nikdo neprojevil. V roce 2013 uspořádáme na toto téma anketu. Sám jsem si myslel, že rekonstrukce budovy na Pánském dvoře bude to nejlepší řešení. Budova je ve středu obce, pár metrů do obchodu, k lékaři atd. Ale již teď někteří senioři namítli, že bydlení bude blízko hlavní silnice a bude zde příliš velký hluk.

Kulturní život v naší obci je bohatý. Stačí se podívat na doslova kulturními akcemi nabitý kulturní kalendář. Poděkování ode mě, rady i zastupitelstva patří všem, kteří se na tomto bohatém kulturním životu v obci podílejí. Jedná se o kulturní komisi, kvarteto zpěvaček, TJ Sokol, teniso-

vý oddíl, rybáři, sbor dobrovolných hasičů, chrámový sbor Deo Gratias, mužácký sbor Svodničan, SSRKH, Světlýlko, základní a mateřská škola, občané a firmy, které finančně podporují kulturní akce. Poděkování

patří také těm spoluobčanům, kteří se kulturních akcí zúčastňují. Děkuji občanům, kteří se starají o své domy, udržují okolí svých domů, a tím dělají naši obec ještě krásnější. Vážení občané a čtenáři, dovolte,

abych vám jménem svým i jménem celého vedení obce popřál šťastné, klidné, krásné a požehnané Vánoce a mnoho pracovních úspěchů, štěstí a pevné zdraví v novém roce 2013.

Václav Surman, starosta obce

Zprávy z jednání zastupitelstva obce

XIV. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konané dne 25. 9. 2012

Zastupitelstvo obce schválilo:

Ad 7a) prodej pozemku p.č. st. 95/4 a st. 95/5, k.ú. Bořetice u Hustopečí za cenu 80 Kč za 1 m² manželům Soně a Pavlovi Petráskovým, bytem Bořetice č.p. 405.

Ad 8) směnu pozemků p.č. st. 1007 a část pozemku p.č. 4400 (část před obecním sklepem rovnoběžně v k.ú. Bořetice u Hustopečí ve vlastnictví manželů Marie a Václava Surmanových, bytem Bořetice 427, zastavených obecními stavbami z důvodu zápisu staveb do katastru nemovitostí, za pozemky p.č. 4401 a 4402 v k.ú. Bořetice u Hustopečí, ve vlastnictví Obce Bořetice (jedná se o pozemky ve stejné oblasti jako směňované),

Ad 9) revokaci usnesení Zastupitelstva obce Bořetice č. 7a)/XII. ze dne 26. 6. 2012 – prodej pozemku p.č. st. 973 a části pozemku p.č. 426/l, oba v k.ú. Bořetice panu Otovi Ševčíkovi, Bořetice č.p. 24 a vydává následující usnesení: schvaluje prodej pozemku p.č. st. 973 za cenu 80 Kč za 1 m² a části pozemku p.č. 4226/1 v k.ú. Bořetice, za touto parcelou za cenu 20 Kč za 1 m² (pozemky před sklepem a mezi sklepy obec neprodává), na který bude zřízeno věcné břemeno průchodu pro obec, panu Oto Ševčíkovi, bytem Bořetice č.p. 24 a za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem, tzn. geometrický plán, znalecký posudek, návrh na vklad, 1 000 Kč za sepsání kupní smlouvy a daň z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost. Oddělení pozemku p.č. 4226/l se zúčastní zástupce obce.

Ad 10a) sepsání nové nájemní smlouvy byt na 8 na domě č.p. 488 s paní Petrou Natálií Paštikovou za podmínky zvýšení nájemného o 7 % a uzavření nájemní smlouvy na dobu určitou 1 rok.

Ad 10b) sepsání nové nájemní smlouvy na byt č. 7 na domě č.p. 488 s manželi Barvíkovými za podmínky zvýšení nájemného o 7 % a uzavření nájemní smlouvy na dobu určitou 1 rok. Smlouva bude uzavřena s účinností od 15. října 2012, pokud do té doby uhradí dluh na službách. Pokud dluh na službách neuhradí v této lhůtě, nebude nová nájemní smlouva účinná a budou se muset ihned vystěhovat.

Ad 11) změnu obecní hranice mezi obcí Velké Pavlovice (k.ú. Velké Pavlovice) a obcí Bořetice (k.ú. Bořetice) tak, jak bylo předloženo v příloženém materiálu, tzn.

část z k.ú. Bořetice o celkové výměře 21 906 m² přechází do k.ú. Velké Pavlovice a stejná výměra přechází z k.ú. Velké Pavlovice do k.ú. Bořetice u Hustopečí.

Ad 12a) inventarizační komise pro provedení inventarizace za rok 2012.

Ad 12b) směrnici pro provedení inventarizace pro rok 2012.

Ad 13) obecně závaznou vyhlášku Obce Bořetice č. 4/2012 O regulaci hlučných činností spočívajících v provozu plynových a jiných zvukových zařízení pro plašení špačků ve vinicích.

Ad 14) příspěvek na financování IDS JMK na rok 2013 ve výši 50 Kč na jednoho obyvatele, aktuální stav obyvatel 1 303, celkem částka 65 150 Kč, společnosti KORDIS Jmk, s.r.o., zajišťující integrovaný dopravní systém Jmk.

Ad 15) bezúplatný převod nově zbudovaného vodovodu, název stavby „Bořetice – vodovod, plynovod a komunikace Pod bytovkami – dodatek č. 1 chodník“ (vodovodního řadu PE DN 80 mm délky 193,72 m) společnosti Vodovody a kanalizace Břeclav, a.s., Čechova 23, Břeclav. O hodnotu převedeného vodovodu, bude zvýšen počet akcií obce ve společnosti VaK Břeclav a.s.

Ad 15a) odkoupení nemovitosti, a to objektu zvaného „ovčírna“ na p.č. st. 479 od Zemědělského družstva Bořetice maximálně za kupní cenu 10 000 Kč.

Ad 15b) podání žádosti o bezúplatný převod pozemku p.č. st. 479, k.ú. Bořetice k PF ČR.

Ad 15c) zhotovitele akce „Cyklostezky Bořetice – II. etapa“ firmu Markusberg, spol. s r.o., Tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno, za celkovou nabídkovou cenu 2 484 807 bez DPH a schválilo podpis smlouvy s touto firmou.

- zhotovitele akce „Bořetice – chodník okolo kulturního domu“ firmu LIKOMSTAV MORAVA, s.r.o., Na Rynku 18, 691 55 Moravská Nová Ves, za celkovou nabídkovou cenu 535 236,10 Kč bez DPH a schválilo podpis smlouvy s touto firmou.

Ad 16) podmínky pro prodej pozemků pro výstavbu rodinných domků na Panském, které budou uvedeny ve zveřejnění záměru.

Ad 17) poskytovatele překlenovacího úvěru ve výši 1 200 000 Kč Českou spořitelnou, a.s., na dobu 1 roku.

Ad 18) dotaci SDH Bořetice na práci s mládeží ve výši poskytnuté půjčky tj. 23 000 Kč, a to na základě předložených dokladů.

Ad 19b) poskytnutí půjčky TJ Sokol Bořetice ve výši 25 550 Kč na práci s mládeží, a to v momentě, kdy bude účet Obce Bořetice v plusu, se splatností do 15. 12. 2012.

ad 19c) rozpočtové opatření č. 6/2012 tak, jak bylo předloženo, tzn. zvýšení na straně příjmů i výdajů v celkové částce 373 100 Kč + zvýšení na straně příjmů i výdajů o částku 30 000 Kč (dotace na volby). tzn. celkové zvýšení příjmů i výdajů o celkovou částku 403 100 Kč.

Mimořádné XIII. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice dne 9. srpna 2012

Zastupitelstvo obce schválilo:

Ad 3) přijetí dotace v rámci Operačního programu Životního prostředí z prostředků SFŽP na akci Snížení energetické náročnosti objektu obecního úřadu v obci Bořetice včetně výměny zdroje vytápění v částce 2 071 230 Kč se spoluúčastí 10 % a schvaluje podpis smlouvy.

Ad 4) přijetí dotace ze SFDI z programu určeného na výstavbu a údržbu cyklistických stezek pro rok 2012 na akci „Cyklostezky Bořetice – etapa 2“ – ISPROFOND 5628510058 ve výši 1 858 000 Kč se spoluúčastí 35 %, schvaluje podpis smlouvy a zvýšení schváleného překlenovacího úvěru o částku 1 000 000 Kč.

Ad 4a) zastupitelstvo obce souhlasí se zařazením obce do území MAS Hustopečsko a schvaluje členství obce Bořetice v MAS Hustopečsko.

Ad 4b) mandátní smlouvu na Snížení prašnosti v obci Bořetice pořízením zametacího vozu a podpis mandátní smlouvy s firmou SPOLEČNOST PROMEA S.R.O., se sídlem Jahodová 494/60, Brno – Brněnské Ivanovice.

XV. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice dne 11. 12. 2012

Zastupitelstvo obce schválilo:

Ad 7a) prodej části pozemku p.č. 133/13 k.ú. Bořetice u Hustopečí za cenu 80 Kč za 1 m² paní Aleně Švástové, bytem Bořetice č.p. 92.

Ad 8) revokaci usnesení Zastupitelstva obce Bořetice č. 7a)/XII ze dne 26. 6. 2012 a 9/XIII z 25. 9. 2012, které zní: schvaluje prodej pozemku p.č. st. 973 za cenu 80 Kč za 1 m² a části pozemku p.č. 4226/1 v k.ú. Bořetice, za touto parcelou za cenu 20 Kč za 1 m² (pozemky před sklepem a mezi sklepy obec neprodává), na který bude zřízeno věcné břemeno průchodu pro obec, panu Oto Ševčíkovi, bytem Bořetice č.p. 24 a za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem tzn. geometrický plán, znalecký posudek, návrh na vklad, 1 000 Kč za sepsání kupní smlouvy a daň z převodu nemovitosti, vznikne-li obci daňová povinnost. Oddělení pozemku p.č. 4226/1 se zúčastní zástupce obce tak, že toto usnesení se ruší a nově se schvaluje:

- prodej pozemku p.č. st. 973, k.ú. Bořetice, za cenu

80 Kč za 1 m² panu Otovi Ševčíkovi, bytem Bořetice č.p. 24, s odkládací podmínkou, že převod se uskuteční až v momentě, kdy pan Ševčík doloží vlastnictví stavby umístěné na pozemku p.č. st. 973, k.ú. Bořetice.

Ad 9a) sepsání nové nájemní smlouvy na byt č. 10 na domě č.p. 488 s paní Janou Hluchou, bytem Bořetice č.p. 488, za podmínky zvýšení nájemného o 7 % a uzavření nájemní smlouvy na dobu určitou 1 rok.

Ad 10a) výsledek výběrového řízení na akci „Bořetice – infrastruktura v obci“ – jako dodavatele firmu SIMOST, s.r.o, Jižní náměstí 32/15, Brno a podpis smlouvy o dílo s firmou SIMOST, s.r.o., Jižní náměstí 32/15, Brno, celková cena za provedené dílo je 2 265 125 Kč bez DPH.

Ad 10b) bezúplatný převod pozemku p.č. 1151/3, k.ú. Bořetice z Pozemkového fondu ČR na Obec Bořetice a Smlouvu o bezúplatném převodu pozemku č. 1025991259, na pozemek p.č. 1151/3, k.ú. Bořetice u Hustopečí a podpis této smlouvy.

Ad 10c) revokaci usnesení z XIII. veřejného ZO konaného 9. 8. 2012, k bodu 4a) „Zastupitelstvo obce souhlasí se zařazením obce do území MAS Hustopečsko a schvaluje členství obce Bořetice v MAS Hustopečsko“ tak, že toto usnesení ruší a nahrazuje ho usnesením následujícího znění: Obec Bořetice souhlasí se začleněním do územní působnosti místního partnerství, se zahrnutím do územní působnosti daného místního partnerství a s přípravou ISÚ na svém území –. Zastupitelstvo souhlasí s členstvím obce v MAS Hustopečsko.

Ad 11) neschvaluje výkup zemního sklepa bez pozemku od pana Jiřího Kuchyňky. Pokračovat dále v jednání až po sdělení kupní ceny sklepa na základě odhadu.

Ad 12b) neschvaluje dar požárního hydrantu od manželů Bc. Aleny a Radomíra Újezdských, bytem Bořetice č.p. 28, požární hydrant se nachází u penzionu v areálu sklepů pod Kraví horou, na p.č. 4283, cena hydrantu činí 25 688 Kč; jednání s manželi Újezdskými bude pokračovat tak, aby výsledný návrh obsahoval řešení všech vzájemných vztahů týkajících se hydrantu i obecních pozemků zastavěných parkovišti manželů Újezdských.

Ad 14c) rozpočtové opatření č. 9/2012 tak, jak bylo předloženo, celkové zvýšení na straně příjmů a výdajů v celkové částce 354 200 Kč.

Ad 15) rozpočtové provizorium na rok 2013 ve znění: Ve smyslu ust. § 13 z.č. 250/2000 Sb., v platném znění, do doby schválení rozpočtu na rok 2013, tj. nejpozději do 31. 1. 2013 bude obec hradit běžnými příjmy roku pouze běžné výdaje na správu a provoz obce a obecního úřadu ve výši maximálně 1/12 rozpočtu roku 2012 a bude hradit měsíční splátky úvěrů, uhradí příspěvek ve výši 147 700 Kč DSO Modré hory.

Ad 16) rozpočtový výhled na roky 2013–2014.

Ad 18) plán práce orgánů obce Bořetice na rok 2013.

*Usnesení jsou uvedena ve zkrácené formě.
JUDr. Jana Zemánková, místostarostka*

Provozní doba obecního úřadu o vánočních svátcích

Čtvrtek	27. 12. 2012	11:00–13:30
Pátek	28. 12. 2012	8:00–11:00
Pondělí	31. 12. 2011	8:00–10:00

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Od září se opět každou středu v knihovně scházejí děti na kroužek vyprávění, velmi je to baví. Také jsme se rozrostli o pěknou řádku dětí, zvláště děvčat a jednoho chlapce. Každý pátek si zase mohou děti zahrát různé společenské hry a zasoutěžit si.

V naší knihovně jsme přešli ze stávajícího knihovnického programu Lánus na pokročilejší program Clavius, který byl zakoupen z dotací, které jsme v květnu dostali. Ještě zbývá pořídit počítač pro návštěvníky knihovny, na nějž jsme také žádali dotace a který musí každá knihovna mít (větší knihovny mají i více počítačů), aby splňovala knihovnické standardy. Na tomto počítači si návštěvníci

mohou prohlédnout nový webový katalog, zde si vyhledat knihu a podívat se, jestli ji v knihovně máme a je volná nebo půjčená. Tento webový katalog bude dostupný i dálkově po internetu a případnou zvolenou knihu, půjde telefonicky rezervovat na telefonním čísle 773 251 782 nebo na e-mailové adrese knihovny: knihovna.boretice@quick.cz. Kontakty na knihovnu najdete také na stránkách obce, nebo přímo na webové stránce knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

V knihovně je na vypůjčení řadu pěkných časopisů, jako jsou např. Mateřídouška, ABC, Bravo, Top dívky, Receptář, Glanc, Žena a život aj. Od 9. listopadu 2012 probíhá

v knihovně soutěž pro děti pod názvem VELKÁ DETEKTIVNÍ SOUTĚŽ Po stopách příběhů. Má pět kol a je zaměřená na literaturu, historii a cestování. Další informace o soutěži a její průběh si najdete na stránkách knihovny.

Začátkem příštího roku opět pojedeme pro výměnný fond do Břeclavi.

Opět chystám besedy a mnoho zajímavých akcí.

Zima je dlouhá, a proto si přijďte do naší knihovny půjčit nějakou pěknou knihu nebo časopis.

Přeji všem krásné, klidné a spokojené Vánoce, mnoho optimismu, sil a pevných nervů v magickém roce 2013.

Vaše knihovnice Lenka Grůzová

Úpravy webových stránek obce

Redakční rada se rozhodla provést úpravy webových stránek naší obce. Webové stránky www.boretice.cz slouží všem zájemcům v nezměněné podobě již několik let. Informací stále přibývá a my bychom chtěli, aby stránky byly přehledné a upozorňovaly hned v úvodu na aktuální témata. Kromě připravovaných úprav bychom chtěli vytvořit prostor

a dát možnost zejména našim podnikatelům, aby si na titulní stranu mohli dát upoutávky a reklamu na své výrobky, aktivity apod. Jednalo by se o malou upoutávku, která by dále odkazovala na webové stránky podnikatele, a na titulní straně by byla po dobu 14 dnů za úplat 500 Kč.

Rozhodli jsme také vyřadit z obec-

ních stránek všechny firmy a podnikatele, kteří s obcí mlčky nespolečupracují, neplatí své splatné pohledávky (např. za vodu), vozí odpad z podnikání na sběrný dvůr obce, aniž by měli smlouvu s firmou zabývající se sběrem a likvidací odpadu a kteří výslovně spolupráci s obcí odmítnou.

Václav Surman, starosta obce

Podomní prodej

Obecně závaznou vyhláškou č. 3 z roku 2012 jsme vydali tržní řád, jehož ustanovení článku 3, odst. 3 zakazuje pochůzkový prodej, podomní prodej a prodej bez prodejního zařízení. Někteřím z vás však není jasné, jak se bránit, když vám nějaký podomní nabízeč nebo prodejce zazvoní u dveří. Nejjednodušší a zaručeně

účinné by bylo v těchto případech neotvírat. To ale nejde tak doslova. Takže postoupíme o stupeň dál. Jestliže u vás někdo zazvoní, vy otevřete, uvidíte cizího člověka, slušně oblečeného, který se vás zeptá, jestli máte chvíli čas. Už v tomto momentě byste měli zavětvřit a odpovědět, že čas máte na jiné věci, ale ne na cizího člověka,

kterého jste si nepozvali. Když ještě ani v této fázi nejste v obraze, o co jde, v žádném případě nepustíte tohoto cizího člověka, byť úžasné slušně vypadajícího, dál do domu – potom už by byla každá rada drahá. Předpokládejme, že slušně vypadající člověk – většinou mladý – na vás mezi dveřmi spustí nějakou nabídku nebo vás

zahrne dotazy, od kterého dodavatele odebíráte elektřinu, plyn, na jaké matraci spíte, čím vysáváte a podobně. Nebudete ztrácet čas a nervy tím, že ho necháte domluvit, přerušíte jej, že nic takového nechcete, rozloučíte se a zavřete dveře. Můžete jej také upozornit, že v Bořeticích máme vyhláškou zakázán podomní prodej. Pokud budete slušní, vyžádáte si od prodejce průkaz – buď pracovní nebo průkaz totožnosti a zkusíte si alespoň základní údaje – jako firmu, číslo průkazu a podobně zapamatovat. Ideální by bylo, kdybyste měli v kapse mobil a mohli okamžitě zavolat na obec – **519 430 103**, a to už by jistě vycouval i ten prodejce, který vám bude tvrdit, že se na obci nahlásil. **Žádná tako-**

vá hlášení se na obci nevidují a nemají žádný význam a nemohou zvrátit zákaz podomního prodeje.

Všimli jste si, že vás neposílám do kuchyně pro tužku a papír, abyste si mohli údaje z předloženého průkazu opsat a nahlásit je na obci – to by se vám také mohlo stát, že pokud nezavřete dveře, dostane se vám prodejce do domu a jste tam, kde jste být nechtěli. Ale udělat to můžete. V žádném případě však nezapomeňte zavřít dveře, byť vám to připadá neslušné. Mějte na paměti, že neslušné je také přijít k cizímu člověku bez předchozího ohlášení – což tento prodejce dělá. Takže mu jen oplácíte stejnou mincí.

Pokud se vám podaří nějaké identifikační údaje prodejce či nabízkatele získat, rozloučíte se s ním,

zavřete dveře a údaje co nejdříve předáte na obci. Jen tak nebude zákaz prodeje bezzubý a obec může stíhat konkrétního prodejce v přestupkovém řízení. A vězte, že za porušení obecně závazné vyhlášky jsou citelné pokuty.

Obec není schopna hlídat zákaz podomního prodeje anonymně a takzvaně s křížkem po funuse.

Pokud vás neustále obtěžují podomní prodejci, jste to vy, kteří můžete přispět k tomu, že schválený tržní řád bude dodržován i těmito cizími lidmi. Určitě se nebudou vystavovat několikrát za sebou tomu, že nic nevydělají a ještě zaplatí obci, na jejímž území operují, pokutu. Bez vás občanů, kterých se toto obtěžování konkrétně týká, to ale nejde.

JUDr. Jana Zemánková

Zdravotnictví v Bořeticích

Již v dobách rakousko-uherské monarchie nabádala vláda obce prostřednictvím okresních hejtmánství, aby věnovaly pozornost zdravotnictví budováním špitálků (viz Přípis ze dne 25. 8. 1894). V Bořeticích byl takový špitálek (v zápise obecního výboru správně česky nazvaný nemocnice) vybudován jako součást komplexu obecní hospody. Výchova občanů k základním zdravotnickým znalostem a dovednostem s ohledem na mnohé epidemie nemocí byla nanejvýš potřebná. Nemám povědomí o nějaké výrazné kořenářce v Bořeticích. Víím ale, že každá hospodyně měla přehled o kdejaké bylině, která při té které nemoci může pomoci. Lidé s poraněním zpravidla běželi k nejbližšímu holiči, převážně k mistru Kratochvílovi, který měl lékárníčku. Nebo „panímámě“ Švejdové, která zde byla porodní bábou. Pomoc ale nacházeli i u místního řezníka nebo některého z dalších řemeslníků, ať to byl některý z kovářů, stolařů, obuvníků nebo veterináře Viktorína a podobně. I mezi sportovními organizacemi, jakými byly

Orel a Sokol, byli „samaritáni“. Tak se říkalo členům Červeného kříže, kteří asistovali s příručními lékárníčkami při různých sportovních příležitostech.

Až do padesátých let minulého století zde nebyla ambulance praktického lékaře. Ve vážných případech se jezdilo k lékaři, k doktoru Hlouškovi do Kobylí, a nebo do Velkých Pavlovic k lékařům Cardovi, Zapletalovi či Studničkoví, kteří se zde v určitých dobách vystřídalí.

Po několika vážných smrtelných úrazech, kde by rychlá lékařská pomoc mohla zachránit životy, vedení obce stále usilovněji požadovalo zřízení místního zdravotního střediska. To se nakonec podařilo. Od 1. 11. 1961 byla v Bořeticích zřízena první ordinace praktického lékaře v domku vdovy Kateřiny Surmanové č.p. 26, před kterým před časem shodou okolností přejel motocykl jejího manžela. Ten na následky zranění zemřel.

Ke zdravotnímu středisku kromě bořetických občanů patřili i občané z Vrbice a Němčiček. Občané, kteří pracovali v Drubežářských

závodech ve Velkých Pavlovicích měli vlastního závodního lékaře při Drubežářských závodech. Prvním lékařem v Bořeticích byla MUDr. Světlana Rippllová, kterou po dvou měsících vystřídal MUDr. Chloupek. Třetím lékařem zde byl MUDr. Pikna (vojenský lékař ve výslužbě). Čtvrtým lékařem zde byla žena MUDr. Debefová, která si ordinaci později zprivatizovala, před odchodem do důchodu ji prodala organizaci MediClinic. Pátým lékařem v Bořeticích byl Slovák MUDr. Šmotlák. Ten zde však působil jen jeden rok. Posledním lékařem u nás v Bořeticích je současná MUDr. Barnášová, která do Bořetic dojíždí z Hodonína.

V dnešní době je však na vůli každého jednotlivce, kterého lékař si vybere. K nám do obce k lékaři jezdí i občané např. z Kobylí a jiných obcí, stejně jako i někteří naši občané jezdí k jiným praktickým lékařům do jiných obcí. Podobně je tomu i se zubaři a dětskými lékaři. Převážná část občanů k těmto lékařům však jezdí do Velkých Pavlovic či Hustopeče.

Stanislav Pazderka, Bořetice

Předběžné hodnocení na úseku hospodaření s odpady

Již dnes lze tvrdit, že hlavní cíle obce na úseku hospodaření s odpady byly naplněny.

Hlavní úkol – nezvýšit minusový schodek mezi příjmy a náklady po napojení většiny našich odpadů na firmu Hantály – se splnit podařilo. Loni jsme dopláceli 88 tisíc a letos je odhad 83 tisíc Kč. Na občana tak obec doplácí z rozpočtu jen asi 64 Kč.

Druhý úkol – zvyšovat podíl tříděného odpadu na celkovém komunálním odpadu se plnit nedaří. Zatímco loni jsme vytrídili 40,3 kg odpadu na hlavu (průměr ČR byl 38,9 kg), letos to nebude ani 34 kg. Tím, co pokleslo nejvíc, je kupodivu sklo.

Třetí úkol – zvýšit podíl odpadu v popelnicích na úkor odpadu směsného ze sběrného dvora (protože první cesta je levnější) se naopak daří plnit. Loni byl podíl popelnicového odpadu 76,1 %, letos bude asi 78,5 %. Celkově se pak množství netříděného komunálního odpadu proti roku 2011 sníží asi o 46 tun.

Co se očekává?

V příštím roce nabude účinnosti novela zákona o poplatcích.

Chceme z ní využít povinnost občanů s jiným trvalým pobytem než v Bořeticích, kteří jsou vlastníky nemovitostí k rekreačním účelům (sklepy), zaplatit za využívání odpadového systému obce poplatek, a to ve výši jeden poplatek za každou nemovitost.

Toto ustanovení se v plném znění vztahuje i na občany s trvalým bydlištěm mimo Bořetice, kteří v naší obci vlastní

nemovitost k bydlení, ať je obydlená, nebo neobývatelná.

Hodláme využít znění novely zákona o odpadech o tom, že uložený odpad je majetkem obce. Odpad, který nevyužije, předává pověřeným zpracovatelským organizacím.

Občané, kteří požádají obec o malou část těchto odpadů, si je za zpoplatněné povolení budou moci odvést k využití pro rozvoj obce.

Povolení vydá pověřený pracovník OÚ a odvoz zkontroluje pracovník na sběrném dvoře. Ten také vybere patřičný poplatek nebo jej odpustí v případě, že množství je menší než malé, anebo se nejedná o papír či železo.

Obec umožní podnikatelům a OSVČ napojit se legálně na odpadový systém obce, a to za poplatek. Ten bude stanoven podstatně nižší než u smluv s odvozní firmou, a to ve dvou kategoriích. Současně splní ohlašovací povinnost vůči těm podnikatelským subjektům, které budou vozit odpad na sběrný dvůr bez tohoto poplatku, tedy protiprávně.

Dále hodláme navýšit procento tříděného odpadu (papír, plasty, sklo a tetrapacky likviduje obec včetně dopravy zdarma a za papír dostává navíc 40 % z ceny).

Jak?

Cesta je zatím jediná – působením na občany všemi prostředky, protože třídění odpadů je jediná možnost, jak oddalovat zvyšování poplatků „za popelnic“.

Co to bude všechno obnášet?

Především trpělivost a snahu na obou

stranách, u odvozců i u občanů.

Více hospodyněk musí s tříděním začít již v kuchyni. Mimo obytné prostory si musíme najít místo pro pytle či krabice a zapomenout na lenost, se kterou rodný odvozce odpadů vytríděné odpadky sesype do jednoho pytle a jednoduše s ním mrskne do kontejneru se směsným odpadem.

Z počátku bude muset asi dojít i k výchovnému vysypávání pytlů se směsným odpadem pod dohledem služby sběrného dvora, včetně napomínání, že za ten papír, plasty a sklo zbytečně zaplatíme a přitom navíc ztratíme prémie a navíc tržby za železo.

S ohledem na dotace pro výstavbu sběrného dvora stále nemůžeme za odpad, pro který nebyl sběrný dvůr určen, platit. A pro směsný odpad určen nebyl. Pouze pro jeho určitou část. Pro tu, která se ani po úpravě nemůže vejít do popelnice. Ta se jmenuje objemový odpad a jsou to například sedačky s molitanem, PVC hadice, velké kusy plasty s kovem a podobně.

Důležité bude stále více neházet tzv. BRKO – biologický odpad (plevele, zbytky z kuchyně, zbytky zeleniny...) do kontejnerů pro odpad směsný a do popelnic.

Věřím tomu, že se společně podaří na tomto úkolu zapracovat, abychom se na očekávané změny v roce 2014 dobře připravili. Pro rok 2013 zatím poplatek pro občany zůstane nezvýšen.

Obecní úřad děkuje všem občanům, kteří takto spolupracovali a navrhované zásady dodržovali již v tomto roce.

Ing. Petr Zemánek

Proč třídít odpady?

Procento třídících občanů v republice se zvedlo na 68 %. Přitom 12 % z tázaných uvedlo, že třídilo a už zase netřídí.

Proč?

Ve městech je důvodem velká vzdálenost ke kontejnerům. Maximálně chtějí donést odpad 130 metrů.

Horší je, že stále dost lidí si myslí, že vytríděné odpady se svezou na jednu hromadu a zahrnou do země nebo spálí.

Jak to je?

1. není to pravda.

Ze sběrných dvorů se vytríděné odpady vozí zvláště a u těchto firem se třídí dále kvůli lepšímu zpeněžení

2. i kdyby měli pravdu, obce dostanou prémii za množství odvezených vytríděných odpadů. Pro Bořetice to bylo loni 115 tisíc Kč. Navíc směsný odpad odvezeme a uložíme za 1,20 Kč na kg a tříděný odpad se až na nebezpečný a dřevo odváží zdarma. Tříděný od-

pad proto vykázal menší zisk a i to je důvod, proč se poplatek na rok 2014 (zatím) nezvyšuje.

Čili třídít je hlavní cesta ke snižování nákladů na odpady.

Druhá cesta je složitější – postarat se, aby odpady nevznikaly zbytečně:

- snížit množství dřevěného odpadu tak, že vhodné dřevo nakrátíme a ztopíme v kamnech, např. ve sklepech. Příští rok se takto bude dřevo třídít i na sběrném dvoře, kde bude zdarma

k odebrání.

- nedávat biologický odpad do popelnic a do objemného odpadu na sběrném dvoře. Zelené plevele zarýt nebo doma zkompostovat, zbylý rostlinný odpad odvést do kontejneru na BRKO. Tento odpad zatím likviduje s nákladem 0,30 Kč na kg.

Co nás v budoucnosti čeká na úseku odpadů?

Otevřeně řečeno, nic dobrého.

ČR musí v roce 2021 obrátit poměr ukládání ku spalování směsného odpadu na 20 : 60. K tomu musí nejen postavit spalovny (za co ?), ale také donutit firmy a občany třídít a recyklovat. K 1. 1. má být přijata novela odpadového zákona 185/2005 Sb.

V návrhu se počítá třemi etapami zvyšování státního poplatku za ukládání do země ze současných 500 Kč až na konečných 2 900 Kč za tunu.

Nechejte si doma školákem spočítat, jaký by asi musel být poplatek „za popelnic“, když současné náklady při 500 Kč/t jsou 490 Kč na občana a poplatek státu se zvýší šestkrát.

Bez započítání zdražení dopravy, inflace a jiných radostí mě vycházejí náklady na 1 090 Kč na občana.

Už slyším ty řeči.

To radši odvezu popelnic i ostatní bordel do příkopu u cesty.

Jsme pořád ještě vesničané?

Tímto nadpisem se vůbec nechci ptát, jestli nám ještě „couhá sláma z bot“ či využíváme moderních technologií pro život víc než „měšťáci“.

Jsem na sběrném dvoře pracovně každý týden a někdy se nestačím divit, co tam lidé všechno přivezou.

Žijeme na vesnici a k té odjakživa patří zahrádka a s nimi spojené alespoň částečné samozásobení ovocem a zeleninou. Bývalo zvykem, že to, co tam narostlo, to se spotřebovalo. Na jídlo, zelené hnojení, do kompostu nebo na topení. Řekněme, že dnes netopíme dřevem ani ve sklepích, že raději koupíme uhlí nebo ti zámožnější topí elektrinou. Ale aby se vozilo na sběrný dvůr užaté vrší z vinných keřů nebo zelený vytrhaný plevel, který nemůže

Myslím, že ne. Určitě ne.

OÚ musí pravdivě informovat občany o tom, jak vysoké má ze zákona pravomoci k potrestání takového jednání.

Kdo prokazatelně uloží odpad mimo sběrné místo na svém pozemku, bude potrestán pokutou až 10 tisíc Kč.

Pokud to samé udělá na cizím pozemku, může dostat pokutu až 50 000 Kč. Zákon počítá i na ty, kteří vozidlo, samochodný prostředek a elektrický spotřebič odloží na místo jiné než k tomu určené pokutou do výše 20 tisíc Kč. Vždy za jeden nález.

Co tedy budeme dělat?

1. musíme se naučit třídít už od kuchyňského stolu, jako sousedé v Rakousku. Použít více košů na tříděný odpad, nesesypávat odpady do jednoho pytle a pak s ním mrsknou do kontejneru se směsným odpadem.

2. Vytvořit tlak na svozní firmy, aby třídily odpad na spalitelný a nespalitelný a do země ukládaly co nejméně

3. vzepřít se plánům na popelnicový, tedy drahý odvoz biologického odpadu a popř. využít zákona k vytvoření kompostovací nepropustné plochy s odtokovými nádržemi.

Za uložení BRKO na toto místo by se sice platilo méně než za popelnicový odvoz, ale doma u svého kompostéru platit nemusíte.

4. zvýšit činnost na straně příjmové. Zpoplatnit vstup do systému sběru, uložení, využití a likvidace komunálních odpadů obce všem podnikatelům a řemeslníkům (OSVČ), a to za odstupňovaný poplatek.

Nabídnout možnost vážit jejich odpadový papír a železo a podle toho jim za rok tarify ještě snižovat. Obec vyjde těmto subjektům vstříc, protože faktury za odvezení odpadu od svozových firem by byly podstatně vyšší. Úřady, včetně obecního, a svozové firmy budou mít daleko přísnější povinnost ohlašovat úřadům životního prostředí ty podnikatelské subjekty, které protiprávně ukládají odpad na sběrné dvory a jiná sběrná místa obce.

Vezmete-li to zprava nebo zleva, zepředu nebo zezadu, vždy jako sláma z bot trčí pro všechny povinnost a nutnost odpady třídít.

Poznámka:

Letos nedosáhneme kvóty 39 kg na občana ve vytríděných odpadech. Prémie, které nám za loňský výsledek 40,2 kg vynesly 115 tisíc Kč, budou letos o 30 % nižší.

Jedná se sice jen o 35 000 Kč, ale ty místo v Praze mohly odpočívat v obecním sejfu.

Ing. Petr Zemánek

v kompostu hrozit vysemeněním – to už překračuje hranice „vesničanství“.

Samozřejmě, že chceme, abychom na vesnici měli podobné výdobytky jako ve městech, ale nemusíme přejímat i to špatné. A špatné je to, že zahrádní kolonie u měst ustupují ziskům ze stavebních míst.

Tzv. samozásobitelství (a tím nemíním proces, kdy si v úterý vyhlédneme v podniku 20 metrů trubek a ve čtvrtek je už máme na dvoře) je jev, kterým se v západní Evropě zabývá 5–20 % lidí a v postsocialistických zemích 30–70 % lidí. A není to – jak uvedu později – jen z ekonomických důvodů.

Zahrádkářství, zavařování ovoce, nakládání zeleniny, sousedská výměna vypěstovaných přebyteků i drobný chov

malé zvířeny byly a ještě jsou považovány za přežitek socialismu. Což rozhodně není pravda. Kdyby tomu tak bylo, počet samozásobitelů by v době supermarketů viditelně klesal.

Ale výzkumy, a to i německých autorů – v české populaci ukazují, že takto produkovalo část svých potravin v roce 2003 30 %, v roce 2005 42 % a v roce 2010 43 % české populace.

Na druhé straně se může zdát, že samozásobitelé se dali k ekologům.

Houby s octem. Samozásobitelé jsou neorganizovaní a neškolení, přirození ekologové odjakživa.

Z dotázaných jen 46 % odpovědělo, že používají umělá hnojiva a 52 % chemické přípravky na ochranu rostlin.

A samozásobitelé nejsou žádní příštípní

káři.

Celé české propagované ekozemědělství vyrobí ročně 3 700 tun všeho ovoce, samozásobitelé jen višně 3 600 tun, zeleniny vyrobí přes 2 000 tun a samozásobitelé jen mrkve 8 800 tun.

V roce 2006 jsme samozásobitelsky vyrobili 34 % ovoce, 32 % vajec, 27 % brambor, a 22 % zeleniny. U rajčat, jahod, kedluben a okurek přesahuje spotřeba ze samozásobení přes 50 % a u česneku dokonce 90 %.

Přitom tázaní samozásobitelé uvedli, že ekonomický zájem je až na třetím či čtvrtém místě. Před ním je tu snaha o čerstvé ovoce a zeleninu, o potraviny zdravé a hrabání se v hlíně jako koníček. To by naznačovalo, že samozásobitelsví na vesnici kvete. Ale přesto záhonky se zeleninou, ovocné keře a stromky stále více ustupují zahradám „beze stínu“, tedy pěstěnému trávníku s ozdobným květinovým lemem a bazénem uprostřed.

To je praktická ukáзка, že lidé jsou na

tom převážně dobře až výborně, i když tvrdí někdy pravý opak. Není přece jen tak daleko doba, kdy podobné zahrady na vesnici měli jen ti nejbohatší.

Špatný pohled na ekonomiku samozásobení je obecně způsoben poměrně levnou energií na pěstování a dopravu potravin ve velkém. Předpokládáme-li, že všechny dnes používané energie se budou zdražovat a některé dost rychle, budou dražší i supermarketové potraviny. Vyšší cena energií na dopravu pak zdraží i věci za hubičku nakupované na jihu Afriky či Asie. A my si těžko si budeme zvykat na větší podíl ruční práce při jejich výrobě.

I když se tedy v budoucnu zřejmělepší ekonomika na zahrádce vypěstovaných potravin (samozřejmě nikoliv proti jejich průmyslovým náhražkám, v zahraničí vhodně nazývané odpadkovými potravinami), na prvním místě přece jenom zůstanou snahy po čerstvé a hlavně zdravé potravě.

Nejenom životní spěch, stres a špatné

ovzduší se podepisují na růstu civilizačních chorob. Vynecháme-li genetické dispozice, jsou tyto vždy výsledkem narušení našeho imunologického systému. A ten nejvíce reaguje na to, co jíme.

A že nejíme zrovna zdravě, potvrdí všichni, kteří vědí, co s námi dělá bílá mouka nebo rafinovaný cukr. Na takové potraviny nás evoluce zatím nepřipravila. Zarážející pak mohou být podrobnější informace – jako například že i to nejlíbivější vepřové maso obsahuje 70 % tuků.

S tím korespondují informace o růstu onemocnění cukrovkou ve středním věku nebo o dlouholetém prvenství České republiky v počtu onemocnění rakovinou tlustého střeva.

Z důvodu možnosti vypěstovat si sám část potravy tak, že sám určím, co do ní dám, a že tedy bude zdravá, je každý ústup od samozásobitelsví potravina-mi krokem zpět.

Ing. Petr Zemánek

Zemědělci nejezdí na kole?

V posledních letech se snažíme kolem obce i přes obec budovat síť cyklostezek a cyklotras.

Tyto trasy vedeme téměř vždy po stávajících polních cestách, mezi poli a vinohrady. Jinak by to nebylo pro cyklisty ani pro naše místní cyklisty zajímavé. Cyklostezky budujeme z různých dotačních titulů tak, aby obecních financí bylo co nejméně. I když část občanů, kteří nejezdí na kolech, „inlajnech“ ani nechodí na procházky, má k těmto aktivitám výhrady, většina občanů, a to i vlastníků a uživatelů pozemků kolem těchto tras je jistě pro jejich budování a zvelebování. A to nemluvím o zvyšujícím se turistickém ruchu v naší obci, který se v posledních letech zaměřuje vedle tradičních sklepů také na cykloturistiku provozovanou v našem zajímavém okolí. Měli bychom se všichni chovat k těmto cestám, přes které někdy také musíme přejít autem nebo zemědělskou technikou tak, aby nám co nejdéle vydržely. U některých zemědělců mám však pocit, že by nejraději rozorali i tu

asfaltovou plochu na cyklostezce, hlavně aby měli své pole obděláno do posledního centimetru. Je třeba však upozornit, že cyklostezky nejsou žádné tankodromy, které vydrží naprosto všechno. Jestliže je budeme rozorávat, podorávat a zahrnovat tunami bláta z traktorů, pluhů a jiných zemědělských strojů, asi nám moc dlouho nevydrží. Brzy skončí jako ta neustále omílaná cesta do Žlebů, která ač byla kdysi zemědělským družstvem opravená, opatřená asfaltovou vrstvou, dnes vypadá, jako bychom z ní chtěli mít členité dno bahníka. Nesprávnou orbou okolních svahů se k cestě priorávají další a další hromady hlíny, ty brání odtoku vody a podmačená cesta dostává poslední rány přejezdy těžké techniky (mimocho-dem také připravujeme ve spolupráci s družstvem její opravu). Zkusme se k opraveným cestám a cyklostezkám chovat tak jako k vlastnímu majetku, vždyť slouží nám všem a určitě všichni chceme, aby sloužily hodně dlouho. Již pár měsíců se na obci vážně zabýváme myšlenkou, že jestli

se situace nezlepší, budeme nuceni upravit obdělání částí pozemků kolem cest obecně závaznou vyhláškou a za její porušení budeme v přestupkovém řízení vybírat pokuty. Obecně závazným předpisem můžeme vlastníkům a uživatelům nařídit, aby určitou část pozemku vedle cyklotras, cyklostezek a polních cest zatravnili, aby nedocházelo k jejich bezprostřednímu ničení při každém nájezdu zemědělského stroje. Tak buď docílíme toho, že se všichni budou chovat ohleduplně, nebo z pokut získáme alespoň část prostředků na úklid a opravy těchto cest. Věříme, že to nebude nutné, vždyť traktory a další zemědělské stroje nepoužívají žádní nerozumní pubertáci, ale většinou se jedná o seriózní pány zemědělce v letech, kteří dobře vědí, kolik práce a potu je třeba k obdělání zemědělské půdy tak, aby nám na ní něco vyrostlo. Zkusme se každý při práci se zemědělskými stroji zamyslet, abychom svým dílem neničili dílo druhých, které by nám všem mělo sloužit.

JUDr. Jana Zemánková

ŘIDIČI A CHODCI, POZOR!

Léto ukončilo své panování a na řadu přichází opět podzim a s ním spojené změny počasí, teplot a také zkrácení dne. V ranních hodinách komplikuje viditelnost pozdní rozednávání či mlhy a se změnou času krácení dne, kdy odpoledne kolem šestnácté hodiny bude šero.

Od podzimu do jara ztěžují řidičům i chodcům pohyb na silnici zhoršené klimatické podmínky. Déšť, mlha, popadané listí, náledí či sníh jsou příčinou mnoha dopravních nehod, protože řidiči nepřikládají zhoršeným povětrnostním podmínkám dostatečnou důležitost nebo si ještě neuvědomili, že skončilo období teplého počasí a suchých silnic. Spoléhají i na to, že na kluzké nebo vlhké vozovce mají stejnou nebo nepatrně větší brzdovou dráhu jako na suché. Tak často dochází k tomu, že řidič, který zpomalí nebo zastaví před přechodem pro chodce (aby dal chodci přednost), je ohrožen nebo sražen vozidlem jedoucím za ním.

Ale i chodci by měli myslet na své bezpečí, protože za snížené viditelnosti jsou hůře vidět. V letním období nosí více pestré oblečení, které je pro řidiče lépe viditelné, ale v zimních měsících často zapomínají na to, že jejich oblečení je většinou tmavé. Řidiči vozidel, motocyklu nebo cyklisté mají povinnosti svítit, chodci takovou povinnost nemají, i když jsou na silnicích nejzranitelnější, proto by měli více myslet na svoji bezpečnost a mít např. reflexní doplňky (pásky na bundě, tašce...), kterými na sebe při osvětlení upozorní, jelikož řidič může tmavou postavu zahlédnout až na poslední chvíli.

REFLEXNÍ DOPLŇKY BY PRO CHODCE I CYKLISTY MĚLY BÝT SAMOZŘEJMOSTÍ PO CELÝ ROK

CHODCI A CYKLISTÉ:

- Jste na silnicích nejzranitelnější.
- Musíte o to více myslet na svoji bezpečnost a zvýšit svoji viditelnost v silničním provozu.
- „VIDĚT A BÝT VIDĚN“ je základní pravidlo bezpečnosti na silnicích. Za snížené viditelnosti a v noci platí dvojnásob.
- Využívejte reflexní a fluorescenční materiály a kombinujte je tak, abyste byli dobře vidět za světla i tmy.

NEVHODNÉ OBLEČENÍ CHODCŮ BÝVÁ ČASTO PŘÍČINOU DOPRAVNÍCH NEHOD

ŘIDIČI:

- Mlhy, přízemní mrazíky či popadané listí jsou často příčinou dopravních nehod (delší brzdová dráha, snížená adheze, nebezpečí smyku).
- Přizpůsobte jízdu povětrnostním podmínkám a stavu vozovky.
- Dodržujte zákonem a místní úpravou stanovené rychlostní limity, při špatné viditelnosti, mokré, zasněžené nebo namrzlé vozovce zpomalte.
- Pokud se dostanete do smyku, nešlapejte prudce na brzdu, ale vyšlápněte pedál spojky a opakovaně sešlapávejte brzdu. Nestrhávejte prudce volant.
- Se zvýšenou opatrností projíždějte zastíněnými úseky – lesem a přes mosty nebo nadejzdy, kde se námraza drží nejdéle. Dodržujte nejen nejvyšší dovolenou rychlost, ale také bezpečnou vzdálenost za vozidlem před vámi.

nprap. Petra Hrazdírová, Krajské ředitelství policie JmK, Preventivně informační oddělení

To se vám to „žere“, když to obec platí...

Je až neuvěřitelné, kolik lidí si myslí, že koníčky spojené s tím, že si máte možnost něco „zadarmo“ přinést domů, jsou lukrativní, bezpracnou a navíc i štědře dotovanou záležitostí ze všech stran, počínaje obcí a konče snad až někde v Bruselu.

Kolikrát si vyslechli naši rybáři sedící u vody, že není nad to, zajít si sednout k rybníku, chytit si pár vypasovaných kaprů a doma je nacpat do přeplněného mražáku. V případě, že už má mražák plný, tak se šupináč v rámci tisíce let provozovaného směného obchodování vymění sousedovi za králíka, „tekuté marhule“, nebo jiné lukrativní naturálie. A nejhorší na tom je, že podobně hloupé řeči, nezdědka končí slovy ve smyslu: to se vám to žere, když to obec platí z našich peněz!!!

Aby bylo jasno, jak to je, pokusím se vyvrátit podobné řeči o tom, na kolik vyjde jeden bezpracný, dotovaný kapřík a kolik nám na nedělní oběd

v podobě smaženého kapra přispěje obec.

Je pravdou, že dotace od obce byly, a to v letech 2007 a 2008, obec nám pomohla s prvozarybněním částkou, za níž bylo možno pořádit v daném roce vedle ryb, které jsme si kupovali z vlastních zdrojů, po dvou metrácích ryb do každého rybníka. Zde bych podrhl slůvko ryb a ne jen kaprů, protože do rybníka se musí vysazovat a následně přikrmovat i ryby netržní (plevelné), aby byla zachována rovnováha. Čili slovy z podnikatelské terminologie, obec nám pomohla postavit se na nohy. Od té doby nedostáváme žádné dotace, nepočítáme-li s příspěvkem do 1 000 Kč na občerstvení a ceny při dětských rybářských závodech, které jsou součástí oslav dne dětí v naší obci. Peníze od sponzorů jsou většinou poskytovány účelově, a to na již zmiňovaný den dětí, takže jdou na děti a ne na ryby.

Od roku 2009, kdy bylo již povoleno si i nějakou tu rybu vzít domů, si každou ulovenou rybu zaplatí rybář do poslední šupinky. Což znamená, že si platí každý rok 300 Kč členství a 700 Kč povolenku, navíc musí odpracovat minimálně 10 brigádnických hodin na údržbě rybníka, jinak platí za každou neodpracovanou hodinu pokutu 50 Kč. Kdo umí trochu počítat a sečte si to, co rybář zaplatí, a hodnotu odpracovaných nebo zaplacených hodin, vydělí to počtem kusů kaprů, které je povoleno ročně si vzít a „narvat do mražáku“ (bylo to 5 ks a od loňska je to 7 ks), tak mu vyjde sumu předtím 300 a dnes 215 Kč za jednoho kapra. A jak se říká nejen mezi rybáři, že nejlepší kapr je kolem tří kil, tak nás to kilo dříve vyšlo na stovku a dnes ho máme pouze za dvaasedmdesát kaček.

Jó, to se nám to žere, když to obec platí...

Karel Zálešák

Pokračujeme v opravách kostela

O letošním podzimu bylo na kostele opravu živo. V září byla firmou pana Kociána dokončena dvouletá oprava střechy nad presbytářem a lodí kostela. Věž prozatím zůstává v původním stavu. O stavu krytiny na věži nevíme, jaký je, ale jisté je, že na klenbě ve věži nejsou zatím žádné stopy propouštění vlhkosti. Kromě toho nikdo neví, jakým způsobem je řešena její krovová část, a tak až se jednou bude muset přikročit k její opravě, bude zapotřebí velmi šikovných rukou, protože tvar naší věže je poměrně složitý. Měsíc listopad ale už naplno patřil na dnešní dobu nevídané dobrovolnické práci. Pustili jsme se do první fáze odvlhčování kostela zevnitř, a to brigádnickým způsobem. Ochota farníků i nefarníků byla obdivuhodná. Kdo by tvrdil, že dnes lidí nejsou ochotni dělat cokoliv zadarmo, se mohl přesvědčit, že tak to není. A jako na všech brigádách

tu od 7. do 24. listopadu vládl veselý, dělný a přátelský duch. Práce to byla těžká, ale co nic nestojí, za nic nestojí.

Už z dřívějších zpráv víte, že ve zdech kostela byla naměřená opravu velká vlhkost a taky její výška dosahovala v některých místech téměř až pod okna, takže rozsah omítek, které bylo třeba odstranit, čítal přes 200 m². Dostavilo se kolem 100 lidí, z toho asi 60 mužů a 40 žen a odpracovali zhruba 1 000 hodin. Někteří přišli jednou, ale bylo dost těch, kteří přišli víc-krát, a někteří tam byli dokonce denně. Klobouk dolů!

Po těžké práci je vždy potřeba se taky dobře najíst. Proto byla po celou dobu brigádnické činnosti zřízena na faře „občerstvovna“. Tady ženy vařily, obsluhovaly, uklízely a po všech stránkách se usměvavě staraly o své dočasné strávníky. Také po domácnostech ženy

připravovaly nejrůznější laskominy a podle potřeby přinášely na faru. Po dvě soboty byly přivezeny také výborné obědy z hotelu Kraví Hora.

Myšlenka, které jsme se ze zpočátku trochu báli, a sice vrátit se, alespoň tam, kde je to možné, ke starému způsobu práce, to je prostřednictvím brigád, se osvědčila. Ukázalo se, že člověk je pořád stejný, pořád má tu potřebu být užitečný, a to bez ohledu na své postavení. Na krásná listopadová setkání L.P. 2012 budeme ještě dlouho vzpomínat.

Teď bude zdivo několik let vysychat, ale i nadále bude v kostele rušno. Čeká nás totiž generální oprava elektrorozvodů a taky další opatření proti vlhkosti. Však to už to znáte, starat se o 330 let starou stavbu, a ještě k tomu kulturní památku, je nikdy nekončící příběh.

Marie Michalová

Tenisový klub Bořetice 2012

V letošním roce byl v Bořeticích založen nový tenisový klub, a to na valné hromadě 22. 4. 2012. Dále byly zvoleny jednotlivé orgány a se zaregistrováním stanov na ministerstvu vnitra započal klub se svou činností.

V prvním roce činnosti se nám podařilo uspořádat několik turnajů, a to jak ve dvouhrách, tak ve čtyřhrách. Ve dvouhrách to byl „Letní turnaj mistrů“ (vítěz Oldřich Šebesta z Břeclavi), ve čtyřhře turnaj „O přesňák místostarostky obce“ (vítězové Karel Müller a Jaroslav Springer). V letošním roce byla také navázána spolupráce s tenisovým klubem ze Šternberka. Vyvrcholením této družby byly dva turnaje ve čtyřhrách, v létě v Bořeticích, kde vyhrála dvojice ze Šternberka Stránský a Šembera. Na

podzim se turnaj odehrál ve Šternberku, kde vyhrál opět domácí pár, tentokrát Klimek a Šemberová (druhé místo obsadila dvojice David Cvingrál a Milan Herůfek). Před hlavními prázdninami byl uspořádán ještě turnaj ve dvouhrách pro mladší ročníky (vítěz Tomáš Kasan z Milotic).

V příštím roce se chceme zaměřit na větší propagaci tenisu v obci. Naším zájmem je zapojit do tenisu širší veřejnost, hlavně děti a mládež. V případě většího zájmu o tenis můžeme zajistit i zkušeného trenéra.

V pořádání jednotlivých turnajů budeme i nadále pokračovat. Začátky jednotlivých turnajů, příp. společenských akcí a brigád, budou zveřejněny v některém z příštích čísel BL, příp. na

našich internetových stránkách nebo na stránkách obce. V zimním období pro sportování máme k dispozici stůl na stolní tenis na starých šatnách v podkroví. Kdo bude mít zájem, může se objednat na tel. čísle 734 354 236.

V listopadu letošního roku jsme požádali obec o pronájem víceúčelového hřiště, budovy starých šaten a část pozemku kolem šaten. Na části tohoto pozemku bychom chtěli rozšířit víceúčelové hřiště a postavit tréninkovou zeď. Projekt na rozšíření hřiště je zpracován, jakmile budeme mít pozemky a budovu v nájmu, podáme žádosti o dotace. Snad se nám podaří něco získat.

*Za tenisový klub Petr Machač
a Milan Herůfek*

Družební turnaj v tenise ve čtyřhře o putovní pohár „Šternberk 2012“

V sobotu 24. 11. 2012 odjeli naši zástupci ke druhé sérii družebních turnajů do Šternberka. Tentokrát se turnaj odehrál v hale a domácí tenisový klub si pro naše dvojice připravil překvapení v podobě smíšených párů (mixy). Ovšem i na nich bylo vidět, že tenis ovládají. Turnaj se opět hrál ve dvou skupinách po čtyřech dvojicích (čtyři z Bořetic a čtyři ze Šternberka). I když naši zástupci důkladně trénovali, ze začátku to nebylo na hře i výsledcích znát. V průběhu turnaje se však hlavně dvojice Milan Herůfek a David Cvingrál rozehrála a nakonec vyhrála svou skupinu. V semifinále finálové skupiny „A“ ještě porazila další domácí pár, ale na vytoužený pohár pro vítěze nedosáhla. Ve finále nestačila na další domácí pár Klimek a Šemberová. V semifinále finálové skupiny „B“ si manželé Tomkovi vybojovali postup do finále, ale ani v této skupině jsme na pohár nedosáhli. Celkově ovšem můžeme hodnotit vystoupení našich zástupců jako úspěšné. Druhá místa v jednotlivých finálových skupinách („A“ He-

Výsledky turnaje:

Finálová skupina A:

Semifinále:

Cvingrál, Herůfek – Konečný, Sedlářová 6 : 4

Klimek, Šemberová – Vyjidák, Kubešová 6 : 3

O třetí místo:

Konečný, Sedlářová – Vyjidák, Kubešová 4 : 6

Finále A:

Cvingrál, Herůfek – Klimek, Šemberová 0 : 6

Finálová skupina B:

Semifinále:

Machač, Machač – Tomek, Tomková 3 : 6

Perná, Starošík – Zemánek, Fridrich 6 : 1

O sedmé místo:

Machač, Machač – Zemánek, Fridrich 6 : 1

Finále B (o páté místo):

Tomek, Tomková – Perná, Starošík 2 : 6

růfek-Cvingrál a „B“ manželé Tomkovi) jsou bezesporu úspěchem, vzhledem k tradicím jednotlivých klubů.

Po skončení turnaje a předání jednotlivých cen ve sportovním areálu ve Šternberku proběhlo přátelské posezení účastníků turnaje.

I tento turnaj se po sportovní i společenské stránce vydařil. Společně založená tradice našeho klubu s tenisovým klubem ze Šternberka bude mít pokračování v létě roku 2013 v Bořeticích. Samozřejmě zástupci našeho klubu musí ještě více potrénovat, pohár pro celkového vítěze nám stále uniká!!!

Milan Herůfek

Připravujeme sjezd rodáků

Obec a kulturní komise připravují na červenec roku 2013 „První sjezd rodáků“. Akce proběhne od pátku 26. do neděle 28. července 2013 s následujícím předběžným programem:

Pátek 26. 7. 2013

- setkání rodáků a občanů v kulturním domě
- prohlídka vystavených dokumentů ze života obce, včetně okamžitého zpracování a vyvěšení dokumentů, které přivezou rodáci s sebou (historické fotografie, dokumenty, atd. budou po skončení setkání vráceny zpět občanům)

Sobota 27. 7. 2013 – hlavní program

- vystoupení kulturních těles z Bořetic
- pozdrav z družebních Radošovců
- odpolední vystoupení pozvaných umělců i umělců z Bořetic
- promítání sestříhaných záběrů z historie Bořetic v přísálí KD
- pro zájemce jízda kolovým vláčkem po katastru obce

Neděle 28. 7. 2013

- setkání ukončí mše svatá v parku u kostela

Na upřesnění programu se dále pracuje a občané budou informováni mimo jiné ve velikonočním vydání Bořetických listů.

K uvedenému datu Obec také připravuje vydání knihy o Bořeticích s pracovním názvem „Bořetice v proměnách času“.

Vyzýváme občany, aby zapůjčili historické dokumenty a fotografie o obci i jejich rodinách, které by mohly být použity při sjezdu rodáků na výzdobu u vchodu do kulturního domu a do přísálí kulturního domu.

Předem děkujeme.

Doba vánoční (milá)

Napadl čerstvý sníh, přes noc se hlásí mrazivé počasí, což dává dohromady znamení, že jsme v době předvánoční. Často je mezi lidem slyšet naříkání, jak mnoho věcí i potravin je stále dražší s komentářem, jak je to možné. Je pravdou, že je tomu s cenami tak, když se přijede autem před supermarket, obtížně se hledá parkovací místo, mnohdy není ani nákupní vozík k nalezení. Při jednoduchém zhodnocení se dostaneme k názoru, že kouzlo Vánoc se přechyluje k nákupu co největšího množství zboží. Původní účel, připomínka narození Ježíše Krista jako by se vytrácela. Tyto svátky provází již lid po dlouhá staletí, dokonce i předkřesťanské, byla to připomínka slunovratu. Je to něco jako nástup do nového života, den se začíná prodlužovat, sluníčko stoupá výše a dává naději k otevření nové existence.

Podělím se čtenáři o období vánočních svátků v době nedávno minulé. Vždy jsou svátky smutné v době válečné nebo velkých živelních pohrom. Naši zemi zachvátila 1. světová válka, která mezi lidmi zanechala velmi smutné stopy. Mnoho mužů na válečných frontách zemřelo, státní úřady v letech 1917 a 1918 nevládly plně zásobování, projevoval se silně nejen smutek u vánočního stromečku nepřítomností synů a tatínků, ale i skromnost štedrovečerní večere. V Bořeticích se zásobovací obtíže tolik neprojevovaly. Každá rodina si dokázala vypěstovat základní potraviny, selky na gruntech byly ochotny potřebným rodinám přispět sádlem či moukou. Velmi smutné období Vánoc nastalo v roce 1918, kdy po zřízení samostatného nového státu zasáhla Evropu silná pandemie španělské chřipky. Uvádí se, že v tomto čase v Evropě zemřelo více osob než na všech válečných frontách. Připomínkou této epidemie byl na

hřbitově pomník ruského válečného zajatce Mohameda Fatycha. Tento zajatec pracoval v rodině Kuchyňkově. Než se mohl vrátit domů, onemocněl chřipkou, které podlehl. Hospodář byl s jeho prací spokojen a na památku mu postavil na hrobě pomník (byl odstraněn až při poslední úpravě hřbitova).

Abyste si mohli představit, jak mnohdy vypadala situace v rodinách, popíši situaci v rodném domě na čísle 100: do armády byli postupně povoláni tři synové i 47letý hospodář Josef. Veškerá péče a starost o hospodářství a rodinu zůstala manželce Kateřině. Nedostatek mužských pracovních sil a péče o čtyři školní děti potřebovala osobu pevnou a rozhodnou. Dařilo se jí to zvládat a v případě potřeby ještě vypomáhat rodinám, které sezónně pracovaly. K tomu všemu 16letý syn onemocněl chřipkou, naštěstí se však uzdravil. Takových případů by se v obci našlo mnoho, v některých případech podstatně horším tím, že mužové na frontách padli.

Podobně obtížná situace se dostavila v době 2. světové války. Zásobování potravinami zvládala německá důslednost po celý čas, avšak strach z represí, které gestapo provádělo na českém obyvatelstvu, byl velký. Muži nebyli povoláváni do armády, ztráty životů byly omezeny „jen“ na dobu frontovou.

Přejme si, aby se postupně navracela úcta k symbolu vánoční doby, to je narození Ježíška. Hlavně aby v rodinách panovala v tomto čase vzájemná rodinná pohoda, aby si všichni s radostí zazpívali u stromečku a společně se radovali z dárečků.

Šťěstí, zdraví vinšujeme vám, do nového roku pohodu, sousedskou shodu, ať se všem dobře daří!

Stanislav Pazderka, Olomouc

Můj první vánoční stromek

Myslím si, zřejmě stejně jako většina starších čtenářů, že Vánoce patří především dětem. A nejvíc těm nejmenším. Jejich úžas nad rozsvíceným a vyzdobeným vánočním smrčkem nebo nad prvními dárky pod ním, nad malým Betlémem s jesličkami, je nanejvýš opravdový a nenapodobitelný. My staří, prošedivělí a vráščití, postižení různými bolestivými neduhy, na ty chvíle upřímně dětské radosti jen s nostalgií vzpomínáme. Od narození jsem vyrůstal v nevelké chalupě za bořetickými humny. Stála vlastně při jedné straně široké uličky, již se dalo projít od Humen do Dědiny, mezi domem Arnošta Hlavňovského a domem Jožky Lúbala. Právě

tím směrem se ulička (slychal jsem, že jí říkají Grůzova hulička) postupně zužovala, až se, pár metrů za Česalovou zahrádkou, proměnila v krkolomný kamenitý příkop, ba spíše v koryto potůčku, kterým za větších dešťů odtékala voda z Dědiny až do Járku za humny a ještě dále na Příhon. Tu uličku jsme byli nuceni využívat ovšem zrovna za deštivého počasí, protože nám umožňovala dostat se bezmála suchou nohou na pevnou šterkovou silnici v Dědině a po ní až k Multni a dále až ke škole nebo ke kostelu. Za našimi humny byla totiž až do mé dospělosti jen obyčejná polní cesta, v teplých měsících suchá a prašná, zjara a na podzim hrozně

blátivá. Vydat se tudy třeba v listopadových plískanicích, kolem Luže a Jerichem ke kostelu, to si žádalo kus odvahy a houževnatosti. V takovém nečase byla pro nás (pro naši šestičlennou a Česalovu trojčlennou rodinu) ulička sice jistým východiskem, jenže při větším přívalu vody bylo v ní nutno skákat z kamene na kámen, anebo jí projít v gumových holinkách. Byla pro nás ovšem nejenom spojnicí s civilizací, vznešeně řečeno, ale také cestou k pitné vodě. Vedla totiž rovnou k starobylé obecní studni, které se odedávna říkalo Dolnica. Našli byste ji na druhé straně dědinské silnice, před domem Jana Hrabala. Byla široká, pečlivě do

válce vyzděná lomovým kamením. V době, kdy jsem k ní jako odrostlejší školák chodíval, s kbelíkem v ruce či s dvěma na dřevěných vážkách na ramenou, tahala se z ní voda okovem na řetězu, bez rumpálu. Pro takové vyžle to ovšem žádná legrace nebyla. Uvažte tu cestu nazpět, s plnými kýbly, po kamenech uličkou! Ale obraťme list.

Vánoce! Kdo by se na ně v pěti letech netěšil? Rok 1936 přinesl naší rodině pozoruhodné změny. Tatínkovy potíže se žaludkem se natolik vystupňovaly, že musel jít do Brna na operaci. Později mi vysvětlil, jak k jeho onemocnění došlo, totiž v první světové válce. Cosi jsem o tom zaslechl už dříve, při občasných nedělních besedách v naší chalupě, kde se u lahve červeného vína scházeli hned čtyři Grůzové: stařeček Václav, čilý sedmdesátník, kouřící fajfku porcelánku se středně dlouhou troubelí, a jeho tři synové, ještě čtyřicátníci, strýc Janoš, strýc Václav a můj tatínek jménem Josef, kterému říkali Jožka. Ti kouřili všichni tři jen cigarety, tuším zorky, byly celkem levné. A všichni tři vyprávěli, hlavně o té válce a o cizích zemích, kterými přitom prošli. Stařeček, aby nezůstal pozadu, povídal, jak za mladých let jezdival jako forman s vinnými hrozny nebo s vínem v bečkách až do Vídně a co zajímavého cestou zažil. Sedával jsem s mladším bratříčkem Jarou na hliněné podlaze u kamen a oba jsme s otevřenou pusou poslouchali.

Tatínek sloužil u kavalérie (jezdeckta) a při jedné průzkumné hlídce na ruské frontě v roce 1916 byl postřelen nepřátelskou, kozáckou patrolou. Kulka z pušky, vypálená z velké dálky, ho zasáhla do zad, aniž by poškodila některý životně důležitý orgán. Po krátkém pobytu ve vojenské nemocnici, kde nebyli s to mu střelu z těla vyoperovat, byl tehdy znovu „uschopněn“ a odvezen – pro změnu na italskou frontu. Dožil se, už bez dalšího zranění, konce světové války v italských Dolomitech či v jižních Tyrolích, vrátil se domů, léta pak poměrně těžce fyzicky pracoval a na válečné zranění nepomyslel. Olověná kulka však „putovala“ jeho

tělem, až dosedla na vnější stěnu žaludku a začala ji chemicky narušovat. Celý ten proces vyvrcholil po dvaceti letech, v roce 1936. Operace se ovšem zdařila, dnes bych řekl, že tatínek při ní absolvoval úspěšnou resekci části žaludku. Pobyl si pak doma několik týdnů v rekonvalescenci a při dietě. Tehdy jsem poprvé viděl plechovku sardinek v oleji, kterou měl k obědu. Mohl jsem sousto okusit, mně ale nechutnaly.

Nemocného tatínka začal navštěvovat, už v Brně u svaté Anny, jeho starý kamarád z vojny a spolubojovník z války, zámožný sedlák František Prax z Měnína u Brna. Rádi jsme ho vidali, vždyť i nám dětem přivázel něco dobrého na zub – sušené fíky, svatojánský chleba, tabulku čokolády a pochutiny, které jsme v Bořeticích nezahledli. A to jsem už začal chodit k Weinsteinům do obchodu, mamince pro kvasnice nebo pro sůl. Před Vánoci toho roku jsme dostali od pana Praxe velkou krabici čokoládových figurek, zvířátek a různých tintítek na vánoční stromeček – to, čemu se o třicet let později říkalo „vánoční kolekce.“ A odkudsi přijela ze služby také teta Růžena, bezdětná sestra tatínkova, a přivezla pro nás mladší, pro Jaru a pro mne, každému po hračce – pod stromek.

Bylo tedy nutno obstarat vánoční stromek. Do té doby jsme ho o Vánocích nemívali. Bylo to asi 23. prosince v roce 1936. Zmíněným úkolem byl pověřen můj starší bratr Jožka, tehdy jedenáctiletý, celkem už rozumný chlapec, který si vyžádal ovšem moji asistenci. Co to obnášelo? Pro stromek bylo nutno zajít do Pavlovic (nikdy jsme je nenazývali Velkými!), samozřejmě pěšky. Byl krásný slunečný den, nějaký stupeň pod nulou a nádherně bílá krajina,

snad s dvaceti centimetry sněhu. Obvyklá cesta Kopcem byla pro pětiletého kluka, který se bořil přitom po kolena do sněhu, asi dost obtížná. Nepříjemné vzpomínky obvykle vytěšňujeme, já mám však matné tušení, že jsem cestou do vršku, odkud je tak líbezný pohled na naši vesnici, si občas trochu zanaříkal. No nic, Jožka ten stromek ve školce či v zahradnictví zaplatil (nevím, jestli nechtěli po něm celou pětikorunu), ochotný pán mu ho svázal motouzem a my se vydali na zpáteční cestu domů. Byl jsem unavený, ale zároveň hrdý na svůj turistický výkon, což jsem dával silně najevo, hlavně před bratříčkem Jarou, který byl přece skoro o čtrnáct měsíců mladší než já.

Zdobení stromku čokoládovou kolekcí v zářivém staniolu a instalace tenkých vánočních svíček, to už bylo v režii mé sestry Marie, tehdy moudré (jak se mi zdálo) patnáctileté dívky. Rozsvícený stromek o Štědrém večeru v naší chalupě, kde jsme ještě i pak řadu let svítili jen petrolejovou lampou, to byl jeden zážrak Vánoc. Další překvapení následovalo, když jsme s Jarou objevili pod tím smrčkem každý svůj dárek. Měl jsem tam nádherného plyšového zajíčka s dlouhými ušima, a když jsem mu zmáčkl břicho, hlasitě zavrnil. Jara dostal gumového panáčka v námořnickém úboru, se „slavíkem“ – při stlačení hrudníku jen zapískal. Divíte se, že jsme toho večera nemohli pak dlouho do noci usnout?

Antonín Grůza

PODLAHY OSIČKA

PODLAHÁŘSKÉ PRÁCE
S KOMPLETNÍ DODÁVKOU MATERIÁLU

Richard Osička

Na Járku 482
Moravský Žižkov 691 01

mobil: +420 732 685 487
e-mail: podlahyosicka@seznam.cz

slevy až 50 %

WWW.PODLAHYOSICKA.CZ

Příhony a místní názvy polních tratí – první část

S pojmem příhon se setkáme snad v každé obci či městě. Jednou jde o název ulice, jindy celé městské čtvrtě nebo jiné části katastru. Významově jde o dvě související skutečnosti. O pozemek, který je nebo byl u zemědělského honu (při honu), a nebo o pozemek, po kterém se v minulosti přiháněl dobytek „k honu“ a nebo „na hon“.

Starší usadlíci v Bořeticích vědí, že tak se říkalo cestě, která vedla od „Luže“ (dnešní autobusové nádraží) ve směru na „Járek“ za Mlýnským (dnešní prodejna potravin a prodejna vinařských potřeb). Ale příhon se říkalo i hluboké a široké příkopě podél silnice k Pavlovicím, kde jsou dnes postavené rodinné domky. Ještě dříve se ale říkalo příhon všem obecním pozemkům podél Járku. Tomuto pozemku se teď říká Záповěď. Název pravděpodobně získal v době, kdy zde již bylo zakázané (zapovězené) přehánět a pást dobytek. Dále obecní pozemek v Komárku až k bývalému statkovému sadu – dnes vinici vrbeckých vinařů Mikuliců.

Základním zemědělským systémem starých Slovanů bylo „Přílohové zemědělství“. Po 2–3 letech pěstování se pozemek ponechával na 3–10 let odpočinout. Nejstarší honový systém, kdy už docházelo ke střídání plodin, byl trojhonný úhorový systém. V Bořeticích byly v tomto systému tři hony (tzv. Díly). Díly k Pavlovicím, Díly ke Kobylí a Díly za zahrady (k Vrbici). Všechny tři Díly byly stejně velké a do systému byly zahrnuty jak rustikální, tak i dominikální pozemky. Z dominikální, tzv. „panské“ půdy byly v prvním Dílu k Pavlovicím: Pánské Žleby a Pánské-Rovné (někdy nazývané Císařské) Padělky. Tento název Padělek, ale v trojhonném systému ještě neměly a mít nemohly. V druhém Dílu byly z dominikálních pozemky Pode dvorem a Za humny, kde je dnes Jednota (poslední Nivy). Ve třetím honu byly panské pozemky

pod silnicí ke Kobylí (za větřákem) a panská Jezovítka, která je dnes již v katastru Kobylí, ale patřila k panskému dvoru v Bořeticích.

Do tohoto povinného honového systému nejprve nepatřily pozemky, tak říkajíc „za vodou“ (dnes za Trkmankou). Proto se této půdě někdy říkalo svobodná. Příhony v úhorovém systému byly široké cesty, kudy se přeháněl dobytek na neosetý úhorový díl, kde dobytek spásal podrůstlinu z výdrolu sklizené plodiny, a na jaře pak plevel. Pasoucí se dobytek současně půdu hnojil. V počátcích tohoto systému nebyly jednotlivé pozemky jednotlivých léníků (láníků, půlláníků, čtvrtláníků, podsedků) pevně vytyčeny a byly při každoročním rozorání nivy znovu vytyčeny. Výjimkou byla statková půda (panská, neboli dominikální), která byla od rustikální selské půdy oddělena stromořadím nebo přirozenou překážkou. Z každého dílu musel mít dobytek volný přístup k vodě pro případ, že bude ten který díl jako úhor spásán. Tuto vodu poskytovaly žleby. To byl dnešní, ale ještě neregulovaný příkop ze Žlebů („Járek u letadla“), který napájel dobytek jednak při spásání čtvrtí k Pavlovicím, a jednak při spásání čtvrtí za zahrady. Ve směru ke Kobylí to byl příkop s vydatnými prameny mezi čtvrtěmi za dvorem a čtvrtěmi ke Kobylí, zvaný Žlíbek. Za sloučného JZD byl nahrazen kanalizací, aby se hon pode dvorem mohl sloučit s honem ke Kobylí. Ale název Čtvrtě pochází až z doby čtyřhonného úhorového systému, kdy měl každý sedlák svou lénní půdu ve čtyřech honech, a tak lidé tyto čtyři díle začali nazývat Čtvrtě (od slova čtvrtina polností v honovém systému).

Tak jak přibývalo obyvatel, rostla potřeba intenzivnějšího využívání půdy. Dřívější křížové, bezorebné obdělávání půdy různými rádly nahradila orba pluhy, které půdu obracely. Ze tří původních Dílů tak

vznikly nejprve čtyři Čtvrtě. Následoval pak pětihonný systém, a tak pátému Dílu se začalo říkat Padělek (pátý díl). Ale stále zde byl úhorový systém, a tak musely Padělky vzniknout, jak ve směru na Pavlovice (Rovné padělky), tak ve směru na Kobylí (Padělky k Vrbici), a i z těchto dílů musel mít pasoucí se dobytek při spásání úhoru přístup k vodě.

V úhorovém systému v nížinách oblastech jižních států, ale i u nás s velkou pravděpodobností, byl z počátku dobytek na pastvě po celý rok. Výjimkou byl jen dojený dobytek, který se honil na noc domů. Přes noc pastýři seděli u ohně a hlídali dobytek před dravou zvěří či zloději. Teď každého napadne, jak si sedláci poznají svůj dobytek? Asi jej měli značený, a pokud dobytek odháněli každý den domů, poznal i dobytek svého majitele. Naše družstvo mělo mimo jiné družbu s maďarským družstvem v okolí Kaloče, kde vás dodnes ráno budí vzrající branky, když lidé vypouštějí svá hospodářská zvířata – krávy, kozy, prasata na ulici, a ta pak jdou za svým pastýřem na pastvu.

Tak jak se snižoval podíl spásaného úhoru ze třetiny, pak čtvrtiny a následně úhor tvořilo jen dvacet procent půdy v honovém systému, nahrazovaly potřebu pastvy pastviska. K příkrmování dobytka sloužilo seno z luk. Takže dnešní polní trať zvaná Pastviska, byly nejprve louky. Proto také sousední vinná hora Kopečky se nazývala Hora nad louky.

Postupně také stále významnější roli v honovém systému sehrávaly krmné plodiny vypěstované v osevním postupu. Jednotlivé „díly či čtvrtě“ se pak dělily na přední a zadní díly. Jak se zvyšoval počet honů, vedlo k tomu mimo jiné i pěstování jetelovin a později i nových plodin, jako byly brambory, kukuřice a posléze cukrová řepa a vojtěška, byl zrušen úhorový systém. Ale ne všem se to líbilo, neboť ne všichni měli dosta-

tečně ustájení na všechn dobytek. Úhorový systém byl sice extenzivní, ale relativně pohodlný. A tak sedláci pásli dobytek většinou na obecních příhonech. Z luk pod vinnou horou Nad louky se stala pastviska, na ně

byl vytyčen nový příhon vedoucí od Multně a statku až k dnešnímu sklepům v Hliníkách. Jako pastvisko sloužily v určité době i pozemky v okolí kostela. Podobně se měnilo i využívání pozemků na Kůdelce

v okolí vodních ploch. Příhon na dnešní Pastviska je zakreslen a zřejmý ještě z map původního pozemkového katastru jako abnormálně široká cesta.

Stanislav Pazderka

Ze vzpomínek na dětství

V roce 1927 mi bylo pět let a zemřela mně maminka. Celé dny jsem trávil a ostatními vesnickými chlapci různými hrami z nichž nejoblíbenější byla hra na „opasa“.

V oné době rostly kolem kostela akáty, které začínaly asi 20 metrů od stavení pana Poděště, který opravoval boty, pokračovaly k faře dále okolo celého hřbitova a hasičského skladiště až ke hřbitovnímu vchodu. Tam, kde je dnes park, byl v té době trávník a několik stromů, jimž dominovala stará lípa, u které jsme si hráli na „opasa“. Opas byla ta lípa.

Také jsme si hráli na „pu, pu pu“. Vytvořila se dvě družstva, která bojovala proti sobě pistolemi vyrobenými z vhodných větviček. Když jsem např. uviděl kluka (vojáka) z protidružstva, řekl jsem „pu, pu, pu“, tak ten hoch byl „jako“ zastřelený a musel si lehnout. A tak byli postupně vyřazováni ze hry všichni kluci – vojáci. Poslední voják, který zůstal naživu, vyhrál válku za celé družstvo.

A jak to bylo se Štabarovými ořechy? Starý pan Procházka, kterému patřil ořech, zvaný Rabák, hlídal, aby mu větší kluci ořechy neotrhávali. Pan farář Dreiseitel při své každodenní procházce též hlídal, aby nedělal škodu nebo něco zakázaného.

Později na trávník před kostelem bylo navezeno dřevo

na opravu kostelní střechy, které jsme též používali k dětským hrám.

V době, kdy ořech Rabák nebyl ještě zralý, používali jsme nezralé ořechy jako náboje. Navezená dřeva plnila funkci vojenských krytů. Válčili jsme tak dlouho, dokud téměř všechny ořechy nebyly na zemi. Jenomže nebyly zralé. Takže jejich majitel p. Procházka (Štabara) nás udal na obecní úřad, že jsme mu zničili ořechy.

Stání se konalo na obecním úřadě za účasti pana starosty Kuchyňky. Před hospodou se shromáždilo hodně lidí, kteří fandili samozřejmě nám – dětem. Rozsudek pana starosty vyzněl tak, že viníci vzhledem k svému věku se osvobozují. Štabara vystřelil jak namydlený blesk.

To, že ve válce jsou potraviny jednou z nejdůležitějších strategických surovin, nám došlo až později, kdy už válka nebyla jen dětskou hrou. Doba, kdy „bojovali“ Chalupňáci proti Dědinčákům, byla nenávratně pryč.

Dívám se na 70 let starou skupinovou fotografii našeho mužstva. Jména těch chlapců jsou totožná se jmény jejich vnoučat – současné generace. Bohužel mnoho je jich zlatým písmem vytesáno na náhrobcích krásného bořetického hřbitova. Věnujme jim alespoň tichou vzpomínku!

Oldřich Jedlička

KOMPLETNÍ PRODEJ A SERVIS VÝPOČETNÍ TECHNIKY

MPclick
internet provider

tel.: 739 054 060
www.mpclick.cz

5M za **375,-**

a 10M za **432,-**

- cena 12-ti měsíčního předplatného
- aktivace 1,- Kč se smlouvou na 12 měsíců

SLEVA 3% pro zákazníky firmy MPclick na pobočkách Hustopeče a Židlochovice. Sleva se týká sortimentu mobilních tel., výpočetní techniky a příslušenství.

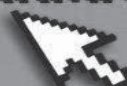
PRO NOVÉ UŽIVATELE

• bezdrátový router

AKCE!

ZDARMA

AKCE!

Fotogalerie

Vánoční týden v MŠ

Vánoční týden v MŠ

Sportovní a turistické odpoledne v ŠD

Ve školní družině si zpíváme

Vánoční vystoupení

Zdobení vánočního stromu

Vločky padají a
kolečky hrají a
Ježíšek se chystá a
má pod stromkem
dost místa?

Lucie Buchlová

Věnku přikví chumčí
maminka jde pro jmelí.
Šalíněk obchází domiček,
posadí nás stromček,
Babička chytá cukroví.

^{mech}
Vločky polehují kolečka
se prospěvují a jak se
honí salekly i stromy.

Salekly i celý dům, ně
k nám přijel bílý kůň.

Ježíšek chystá
dárčky. Vánoce
budou veselé,

rádli

KAŘA KUCHYŇKOVÁ

^{Mati}
Polničky

Mořina pe-
měty voní.

A já se těším
na dáčky.

Matek

Lronček zazvoní,
hvězdička zazáří,
Šalínek nese stro-
meček. Maminka chys-
tá stůl a já se
těším. Co je pod
stromčkem?

Narbin Huslík

Lronček zvoní,
kolářko voní a
stromek voní a
šádný dům
není krásný.

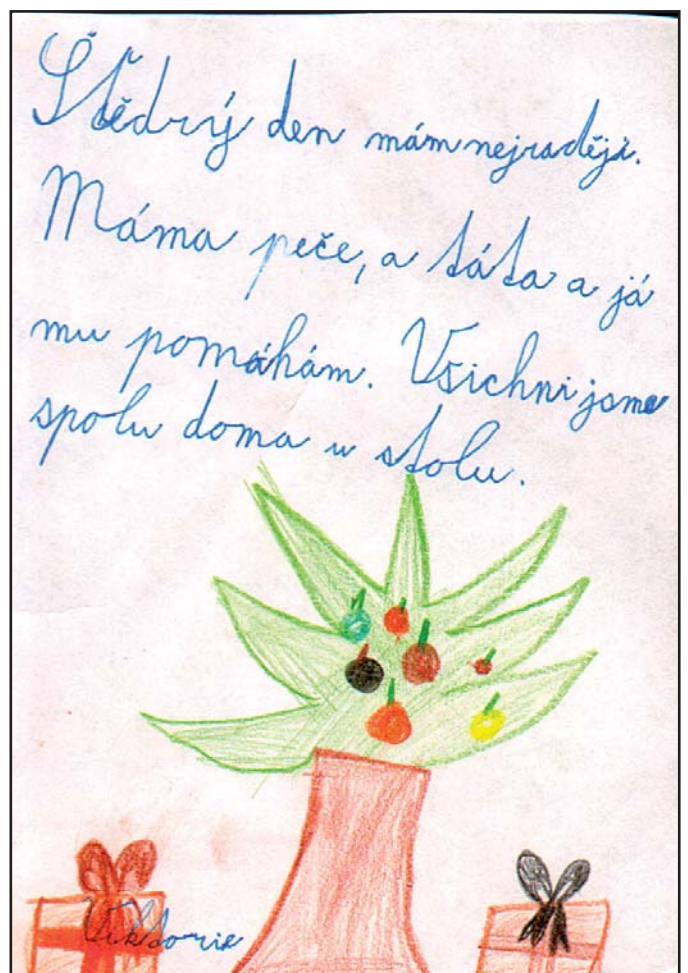
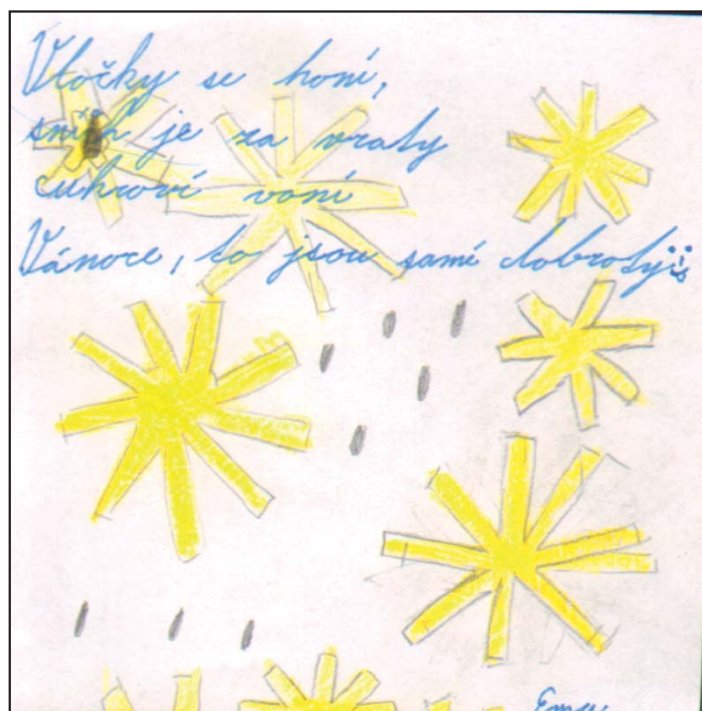
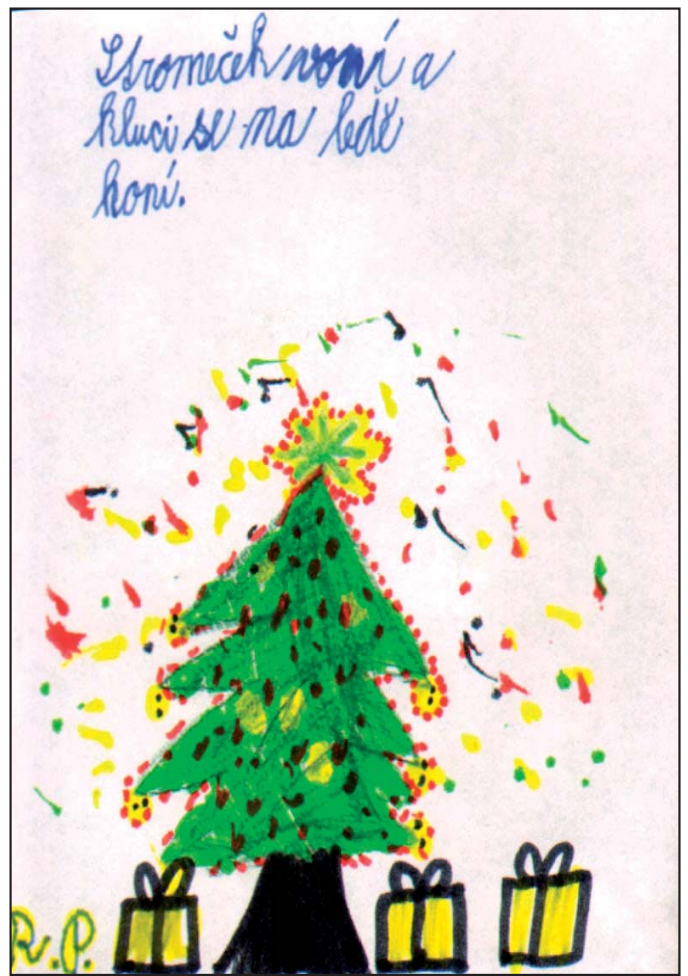
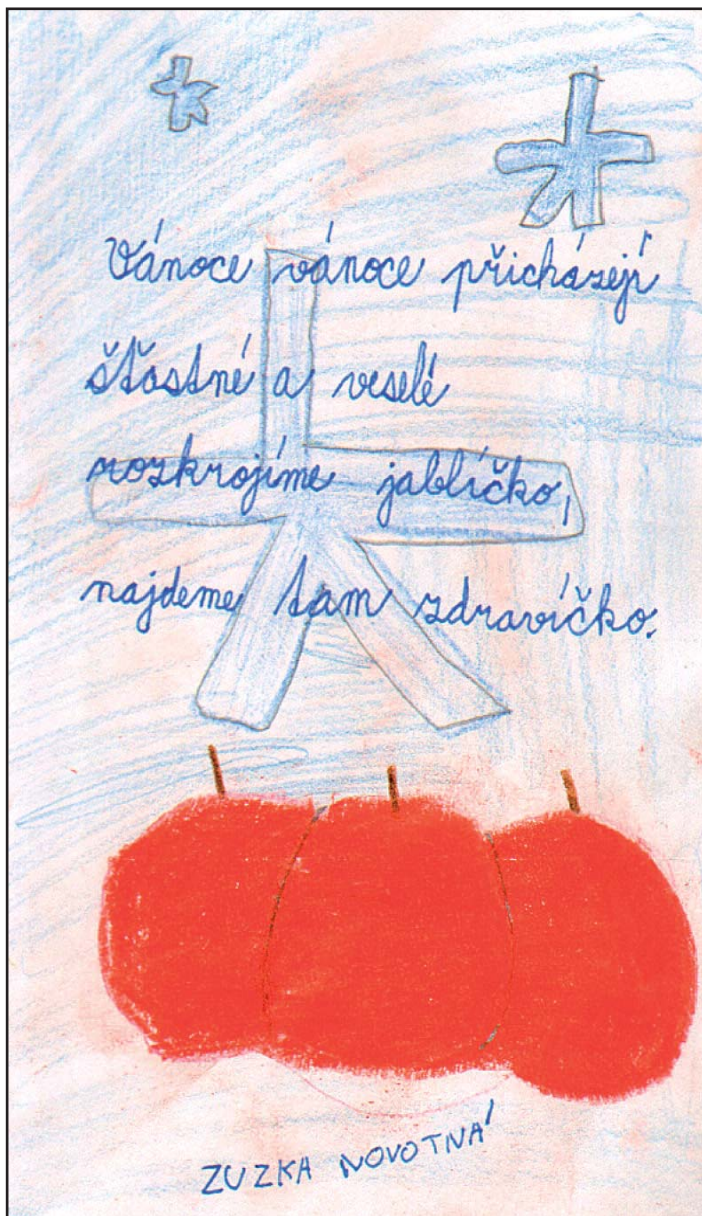

Adri M.

Lronček voní,
kapři se honí
a já, zlobím s stromček
těším se na dáček.

Radim Lason

Fotogalerie

5. třída

Drakiáda

Pečení na jarmark

Volby do krajského zastupitelstva

Hodová neděle 2012

Pátáci u p. starosty

Kulinářské okénko

SILVESTROVSKÉ POMAZÁNKY

Základní směs

2 balení pomazánkového másla bez příchutě
čerstvá petrželka
2 obdelníčky taveného sýru *Apetito*

2 obdelníčky sýru *Lučina*
1 lžíce majonézy, sůl, pepř

3krát jinak:

do sýrové – 10 dkg jemně strouhaného eidamu, dále nakrájjet kousky čerstvého ananasu (množství dle chuti)

do celerové – jeden menší celer nastrouhat – jemně vymačkat přebytečnou vodu, 3 stroužky česneku

do šunkové – 10 dkg jemně nasekané šunky, menší plechovku kukuřice

Postup

Všechny základní ingredience vyšleháme do hladké pěny a rozdělíme do tří misek, kde dochutíme dle verze. Rohlíky, věku či bagetky nakrájíme na kolečka a nanášíme vyrobenou chutnou pomazánku, zdobíme podle chuti.

SILVESTROVSKÁ TRESKA à la LOSOS

Suroviny

2 polévkové lžíce másla

100 g treska à la losos

200 g žlutého cukrového melounu

1 cibule šalotka

1 kávová lžička strouhaného křenu

šťáva a oloupaná kůra ze 1/4 citronu

sůl

pepř

kopr na ozdobu

pečivo dle chuti

Postup

Půl veky nakrájíme na plátky a namažeme je tenkou vrstvou másla. Obložíme kousky tresky. Do misky si připravíme žlutý meloun, který zbavíme semínek, oloupeme a nakrájíme na velmi malé kostičky, šalotku oloupeme a nejemno nakrájíme. Obojí smícháme s křenem, trochu citronové šťávy a kůry, osolíme, opepříme dle chuti.

Na kousky tresky rozdělíme malé množství melounové směsi a ozdobíme snítkami kopru.

DOBROU SILVESTROVSKOU CHUŤ!

Malou inspiraci pro vánoční stůl Vám připravil pan Zdenek Salajka – šéfkuchař hotelu Kraví hora.

Pečená kachna na šouletu s limetkovou omáčkou

4 porce:

1 celá očištěná kachna, 250 g fazole, 250 g kroupy, 100 g slaniny, 1 ks cibule, sůl, pepř, 1ks pomeranče, 1ks limety, 3 listy bazalky, olivový olej

Celou očištěnou a nasolenou kachnu pečeme klasickým způsobem do křupava.

Připravíme si šoulet: Fazole i kroupy uvaříme každé zvlášť. Fazole solíme až jsou měkké. Cibuli nakrájíme na drobno, stejně tak slaninu. Slaninu dáme na pánev a až začne pouštět tuk, přidáme cibuli. Na sklovitou cibuli dáme uvařené kroupy a fazole a společně všechno prohřejeme. Šoulet dochutíme solí a pepřem, můžeme přidat i výpek z kachny.

Připravíme si limetkovou omáčku: Do misky vymačkáme šťávu z jedné limety a pomeranče. Pokud je šťáva moc kyselá, můžeme dosladit dle chuti medem. Přidáme nejemno nasekanou bazalku a za stálého prošlehávání začneme přilívat olivový olej, který nám omáčku zahustí.

Při servírování klademe doprostřed talíře šoulet, na něj položíme porci čerstvě upečené kachny a kolem dokola naneseeme polévkovou lžící limetkové omáčky.

Dobrou chuť.

Hotel Kraví hora

Milí spoluobčané, vážení zákazníci!

Máme před sebou posledních pár dnů roku 2012 a čeká nás období vánočních svátků a Silvestr.

Rád bych Vám touto cestou poděkoval za projevenou přízeň v letošním roce a popřál hodně zdraví, štěstí a osobních i pracovních úspěchů v roce 2013.

Náš hotel provozuje již tři roky wellness centrum, které svojí nabídkou oslovilo nemálo klientů.

V letošním roce jsme naši nabídku rozšířili o velice zajímavé masáže a zábaly, které v prostorách wellness centra (ve dnech čtvrtek až sobota) provádí masérka regeneračních, relaxačních, léčebných a mnoha dalších masáží paní Jana Flaxová.

A právě ve spolupráci s paní Flaxovou, jsme pro Vás připravili nabídku vánočních dárků pro Vaše blízké, v podobě následujících dárkových poukazů :

Mořské pobřeží „ relax a klid... no prostě HAVAJ“

- parní kabinka s vytvářením mořského klima a relaxační hudbou
 - havajská masáž LOMI – LOMI nebo klasická masáž 30 minut
 - regenerační zábal rukou nebo nohou/možnost výběru/
 - odpočinek v tepidáriu s relaxační hudbou
 - láhev neperlivé vody
 - hotelový župan + ručník k dispozici
- Doba pobytu cca 90 minut.

Cena: 465,-

Wellness jako zážitek „krásný den,zklidnění mysli a odpočinek těla“

- finská aroma sauna nebo parní lázeň s mořským klima a relaxační hudbou
 - masáž bylinnými měšci nebo lávovými kameny 30 minut
 - regenerační zábal rukou nebo nohou (možnost výběru)
 - odpočinek v tepidáriu s relaxační hudbou
 - láhev neperlivé vody
 - hotelový župan + ručník k dispozici
- Doba pobytu cca 90 minut.

Cena: 555,-

Dotek pohody – pro muže

- 15minutové prohřátí v parní nebo finské sauně
- královská masáž nebo masáž křišťálovými kameny s hřejivým jalovcovým zábalem
- večere v hotelové restauraci (vepřová panenka s omáčkou s pravých hřibů,špekový knedlík) a dva nealkoholické nápoje dle vlastního výběru

Doba pobytu ve wellness centru cca 90 minut.

Cena: 1 500,-

Dámská jízda – pro ženy

- 15minutové prohřátí v parní nebo finské sauně
- indonéská tropická masáž Bali
- hřejivý kokosový nebo banánový zábal
- osvěžující masáž obličeje
- večere v hotelové restauraci(kuřecí prsíčko plněné ricottou a sušenými rajčátky na tagliatellích) a dva nealkoholické nápoje dle vlastního výběru

Doba pobytu ve wellness centru cca 90 minut.

Cena: 1 500,-

Poukazy můžete zakoupit v hotelové recepci.

SILVESTR 2012 – nevíte, kam na Silvestra?

Nabízíme Vám speciální silvestrovské tříchodové menu doplněné víny, posezení ve vinném sklepě za doprovodu houslového DUA z Kyjova, novoroční přípitek a ohňostroj. Vstupné 820,-/osoba. Informace na www.kravihora.cz.

Tak jako každý rok tak i v roce 2013 připravujeme spoustu zajímavých akcí.

Nebudu je prozrazovat všechny, ale pozvu Vás na ty první, které se budou konat začátkem roku 2013.

Rok zahájíme 7. 1. 2013 až 12. 2. 2013 akcí „Masopust s pivním festivalem“, jehož součástí bude každodenní nabídka tradičních pokrmů z receptů našich babiček doplněná zajímavými pivními speciály.

Tato akce vyvrcholí dne 9. 2. 2013 (sobota) Maškarní taškařicí s hudbou a tancem.

VSTUPNÉ ZDARMA.

Další zajímavou akcí, kterou připravujeme je „Festival moravských vinařů“, který by měl proběhnout ve dnech 2. 2. a 2. 3. 2013. Nabídneme Vám ochutnávku vín a bude pro Vás připraveno speciální tříchodové Gourmet menu a posezení ve vinném sklepě s cimbálovou muzikou.

VSTUPNÉ ZDARMA.

Samozřejmostí bude tradiční Gourmet menu, které se uskuteční dne 8. 3. 2013, tentokrát s víny z produkce Vinařství... připravujeme

Bližší informace Vám opět sdělíme v krátké době před akcí, a to formou hlášení v obecním rozhlasu a na plakátech.

Toť vše, více Vám už neprozradím... další novinky v jarním vydání zpravodaje.

Zaměstnanci hotelu Kraví hora Vám přejí krásné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok.

Prosček Aleš
ředitel hotelu
www.kravihora.cz

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

V letošním školním roce základní školu navštěvuje 55 žáků, v mateřské škole je zapsaných 38 dětí, školní družinu navštěvuje 44 žáků. Školní rok 2012/2013 se stal prvním školním rokem pro našich 12 prvňáčků, ze kterých se už stali moc šikovní školáci.

Prvním je i pro mě, protože jsem nastoupila do pozice ředitelky školy a vystřídala jsem paní Mgr. Marii Hamalovou, která tuto funkci vykonávala řadu let. Vzhledem ke snižujícímu se počtu žáků a celkově zhoršující se situaci ve financování školství nebyl můj začátek nikterak lehký a vyžadoval i některé méně populární kroky. Budu se však sna-

žit, aby si naše škola nadále zvyšovala svoji úroveň a aby byly vytvořeny dobré podmínky pro děti, žáky i pro všechny zaměstnance.

Mým cílem je moderní škola, která poskytuje kvalitní vzdělávání v přátelské a nekonfliktní atmosféře s dobře fungujícím školním společenstvím. Základním principem by měla být otevřenost, demokratický přístup, komunikativnost. Každý z nás vidí školu z jiného pohledu – žáci, rodiče, pedagogové, zřizovatel, veřejnost, proto výměna názorů a zkušeností je naprosto nezbytná. Děkuji všem rodičům za spolupráci a zřizovateli za vstřícný přístup.

Také bych chtěla poděkovat všem

příznivcům a sponzorům školy – soukromému živnostníku za dar 10 000 Kč, firmě Stapleton-Springer za příspěvek 5 000 Kč, paní Herzánové za dar 400 Kč a manželům Novotným za dar 1 000 Kč. Děkuji za každý příspěvek, který je využit pro vybavení, zkvalitnění a zpříjemnění výuky našich dětí a žáků.

Jménem zaměstnanců ZŠ a MŠ Bořetice přeji všem čtenářům BL krásné prožití vánočních svátků, hodně štěstí, zdraví, optimismu a dobrou náladu v celém roce 2013.

*Mgr. Ivana Machačová,
ředitelka školy*

Z mateřské školy

Co všechno máme v letošním roce za sebou?

Podzimní tvoření dětí a rodičů s následnou výstavou před školkou, běh za Bořetickým hroznem, návštěvy divadla Radost, dramati- zaci pohádek a muzikál pro rodiče, výlet do Vrbice na flétničkový koncert, plavecký výcvik.

Podzim jsme si opravdu užili, a to nejen tvořením a výtvarným zpracováním přírodnin, ale i ochutnávkou a zpracováním plodů. Vyráběli jsme šťávu z vlastních hroznů, pekli sladká jablíčka, ve vlastní čajovně připravovali čaj z bylinek a ovoce dochucený medem.

Zimu přinesl Martin, svatá Kateřina a hlavně Mikuláš s andělem a čerty. Společně tradiční zpívání se školáky vyvrcholilo vystoupením v KD a na jarmarku u vánočního stromku.

Pečení perníčků a vánočního cukroví je tradiční velmi oblíbená aktivita nejen dětí, ale i rodi-

čů a vždy je ukončeno posezením u kávy a čaje se zpíváním koled.

Co nás čeká po zimních prázdninách?

Tříkrálovské koledování v obci, zpívání v kostele u varhan, zápis dětí do školy, keramické tvoření s rodiči, cvičení rodičů a dětí a mnoho dalších zajímavostí.

*Bc. Radomíra Mainclová,
Danuše Petrásková,
Jarmila Rozbořilová*

2. a 3. třída

Rok s rokem se sešel a už je tu. Nastal předvánoční čas. A v tuto kouzelnou a voňavou dobu je krásné si vzpomenout na naše české předvánoční tradice. Tak tomu bylo i ve druhé a třetí třídě. Děti, plné očekávání nastávajících Vánoc, si v hodině tyto svátky prvouky připomněly. Žáci, nedočkavě těšící se na vysněný Štědrý den, si vyzkoušeli i vánoční rýmování. A moc se jim to povedlo.

Vyučující Mgr. Radmila Doležalová

*Vánoční kouzlo všechno promění,
první hvězda dá nám znamení.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
sněhulák nám z okna mává.*

*Tento rok přejeme si jen,
aby byl krásný každý den.*

Eliška Šebestová, 3. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
Ježíšek děti dárkem odmění.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
svou vůni všechny přivolává.*

*Tento rok přejeme si jen,
ať se nám splní každý sen.*

Zuzana Novotná, 2. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
cukroví krásně zavoní.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
vločka za vločkou tiše padá.*

*Tento rok přejeme si jen,
štěstí a zdraví všem.*

Jakub Hrubý, 3. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
když zvoneček na Štědrý den za-
zvoní.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
že vánoční čas nám nastává.*

*Tento rok přejeme si jen,
aby byl krásný tento den.*

Miloš Vala, 3. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
v bílé krajině křehkého souznění.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
já už se těšil z rána.*

*Tento rok přejeme si jen,
splněný dětský sen.*

Martin Huslík, 2. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
jako každý rok políbíme se pod
jmelím.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
pod stromečkem nás čeká velká
sláva.*

*Tento rok přejeme si jen,
šťěstí, zdraví a lásku všem.*

Pavel Doležal, 2. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
vánoční stromeček splní nám přání.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
Ježíšek dárky nám nakládá.*

*Tento rok přejeme si jen,
zdraví a do školy ať chodím spoko-
jen.*

Magdalena Valová, 3. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
v pohodu, klid a sladké snění.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
vánoční čas nám dává.*

*Tento rok přejeme si jen,
aby u nás byl klid a pohoda jen.*

Viktorie Valová, 2. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
maminka peče voňavé cukroví.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
radost a pohodu rozdává.*

*Tento rok přejeme si jen,
aby byl radostný každický den.*

Kateřina Folerová, 3. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
v pokoji tajemství zavoní.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
plamínek krásně poblikává.*

*Tento rok přejeme si jen,
hodně štěstí a lásky všem.*

Lucie Buchtová, 2. třída

*Vánoční kouzlo všechno promění,
doma jsme všichni veselí.*

*Hořící svíčka klid nám dává,
v srdci pohoda klid nám sálá.*

*Tento rok přejeme si jen,
Ať všichni šťastní spolu zůstanem.*

Matyáš Vala, 3. třída

Ukázky prací žáků 3. třídy

Jaký bude svět za 50 let?

Za padesát let mi bude 58 roků. Budu mít krásnou rodinu, dvě děti a dvě vnoučata. Můj vnuk bude velmi dobrý fotbalista a vnučka bude dobrá učitelka. Budu mít aspoň doufám létající auto. Budou lepší léky, a proto už nikdo nebude umírat. Tak si to myslím já.

Miloš Vala

Při cestě na vzdálené planety bude sloužit autopilot, který bude řídit vesmírnou raketu. Ponorky budou mít virtuální ovládání a systémy budou lepší než dnes. Budou se používat nanoroboti, kteří opraví celé tělo.

Jakub Hrubý

Kdo jsem?

Bydlím v Bořeticích. Mám střední postavu, hnědé vlasy a modré oči. Ráda jezdím na kole a plavu. Jsem chytrá a učenlivá. Ráda chodím do školy. Miluji čínské nudle.

M. V.

Bydlím v Bořeticích. Jsem kluk. Mám blondaté vlasy a modré oči. Nejsem malý. Rád hraji fotbal a lyžuji. Taky jezdím s tatškou do Prahy.

D. C.

Čím budu

Až budu dospělá, chtěla bych být učitelkou. Učila bych děti jako naše paní učitelka. Budu se snažit vydělat hodně peněz. Už se na to hodně těším.

Eliška Šebestová

Já budu hrát jen fotbal. Budu hrát za Real Madrid, za Chelsea, za

Manchester United a za Španělsko a za Brazílii.

Jindřich Kobza

Mezipředmětové vyučování

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání umožňuje spojení (integraci) vzdělávacího obsahu na úrovni témat a tematických okruhů. Podstatou integrované výuky je hledání a nalezení určitých společných témat učiva. V 1.–3. ročníku má integrovaný charakter často prvouka, ve 4., 5. třídě zejména přírodověda a vlastivěda.

Cílem mezipředmětového vyučování je pomáhat žákům orientovat se v informacích, věnovat se určitému učivu v širších souvislostech, rozšiřovat a upevňovat vědomosti, učit je samostatnosti... Integrovaná výuka klade značné nároky na kreativitu učitele a vyžaduje velmi úzkou spolupráci pedagogů při přípravě na vyučování.

Příkladem mezipředmětového vyučování v letošním školním roce ve 4. a 5. třídě je práce ve vyučování na téma „Vesmír“. Tímto tématem jsme se zabývali v hodinách přírodovědy, literární a komunikační výchovy, informatiky, matematiky i v počítačovo žurnalistickém kroužku. (Další práce žáků je možno zhlédnout na www.zsmjos.cz.) Přeji všem občanům klidné vánoční svátky, hodně zdraví v roce 2013.

Za kolektiv vyučujících ve 4. a 5.

třídě Bc. Jana Michnová, třídní učitelka 4. třídy

Komunikační a literární výchova – popis mimozemšťana, fantazie žáků 4., 5. třídy

Vyučující Mgr. Marie Hamalová

Jmenuje se Gasík a žije na planetě Jupiter ve městě Gori v baráčku z rozbitého raketoplánu. Gori vypadá jako žele s očima a velikou pusou. Váží 1 tunu.

Stanislav Pazderka, 4. třída

Beruška má tři oči, čtyři uši, velkou pusou a malý nos. Má čtyři ruce, krátké nohy a velké šlapky. Nejrady nosí červený roláček, zelené kalhoty a fialové boty. Žije na Marsu.

Eliška Škrancová, 5. třída

Tutato má šikmé oči, malé svítící uši, pankáčové černé vlasy. Jeho tělo je hrbolaté. Místo rukou má klepeta, místo nohou pět chobotů. Po nich chodí.

David Mazal, 4. třída

Mimo je celý žlutý, má 10 končetin a 3 oči. Pusou má ve tvaru trojúhelníku. Žije ve vesničce zvané NNK na planetě INA. Na této planetě se všichni dopravují na trampolínách.

Tereza Šnajdrová, 4. třída

Nimans má jedno oko, jednu pusou, velké slizké choboty. Živí se hvězdami. Žije ve vesmíru.

Petr Grůza, 5. třída

Zelda má oči čtvercové, místo nosu má krátký chobot. Uši má stejné jako slon. Má dvě pusy jako šňůry. Tělo má rovné jako strom a rukou má dvanáct. Jeho nohy vypadají jako golfové hole. Žije ve vesmíru.

Daniela Dofková, 4. třída

Mimoň je pořád mimo. Má dvě ramena, na nich tři zelené ruce. Jedna je čtvercová. Obdélníkovou hlavu má tmavě růžovou, trup modrý, nohy žluté a chodidla červená.

Erik Hříba, 5. třída

Loulek má na hlavě vlasy a členku s mašličkou. Má žirafí krk, robotické ruce, veliké tělo, nohy jako kůň a králičí ocas. Jeho oči jsou čtvercové, nos prasečí. Má zelenou pleť. Žije na Marsu.

Jan Štefan, 4. třída

Fifinka má svítivkové vlasy, třpytivou pusou jako hvězdička. Její tělo je štíhlé jako párátko, má 12 končetin.

Daniela Laznicka, 5. třída

Emmík má špičatou hlavu bez vlasů, strašidelné šikmé oči a zvláštní uši. Má dva nosy, jeden malý, druhý velký. Má tři nohy a šest rukou. Tři ruce jsou šikmé, tři nešikmé. Žije na planetě Saturn.

Tomáš Fridrich, 5. třída

Jupiter má vlnkovité tělo, končetiny i hlavu. Jeho oči jsou hranaté a černé, nos má fialový, pusou hnědou. Na nohou má péra. Žije na planetě Jupiter.

David Matějovič, 4. třída

Marfan má uši jako tykadla, špičatou bradu a šikmou pusou. Na ramennou má bodáky, nohy má dlouhé. Je celý zelený.

Martin Šperl, 4. třída

Minerlus žije na planetě Mineskop. Má na hlavě sluchátka. Je celý kos-

tičkovaný a rád nosí brnění z diamantů.

Stanislav Herzán, 5. třída

Green má velkou hruškovitou hlavu, hypnotizující oči, maličké uši, pusou má velikou a pořád se směje. Zub má jen jeden. Nos má do tvaru kapky. Má dvě ruce jako lidé a tři velmi hubené nohy. Nedělá nic dobrého. Žije na Neptunu.

Kateřina Vomáčková, 5. třída

Hugo má zelenou hlavu ve tvaru šišky, na ní šest vlasů spojených v jedno velké fialové ucho. Pusou má hranatou a oranžovou, oči malé a hnědé. Tělo má sestavené ze zelených špejlí, ruce má jako balónky a v nich zapíchané rybí prsty. Žije na planetě Želos.

Anna Marčeva, 5. třída

Matematika v 5. třídě – planety Sluneční soustavy – vyhledávání informací, práce s velkými čísly

Vyučující Mgr. Markéta Kuchyňková

Planety	Vzdálenost od Slunce (v km)	Pořadí od nejbližšího ke Slunci
Jupiter	778 300 000	4.
Mars	228 000 000	3.
Merkur	57 900 000	1.
Neptun	4 504 300 000	5.
Země	149 600 000	2.
Výpočty vzdáleností dvou daných planet od Slunce		O kolik km blíže nebo dále?
Jupiter, Mars	778 300 000 – 228 000 000	Jupiter je dále o 550 300 000 km
Merkur, Země	149 600 000 – 57 900 000	Merkur je o 91 700 000 km blíže
Země, Neptun	4 504 300 000 – 149 600 000	Země je o 4 354 700 000 km blíže
Jupiter, Merkur	778 300 000 – 57 900 000	Jupiter je o 720 400 000 km dále
Jupiter, Země	778 300 000 – 149 600 000	Jupiter je o 628 700 000 km dále

Ondřej Popovský, matematika, 5. třída

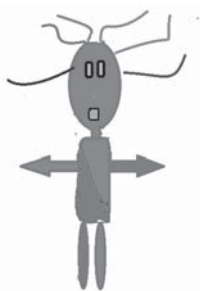
Počítačovo žurnalistický kroužek – „Moje planeta“, kreslení v programu Malování – mimozemšťan

Vedoucí kroužku Bc. Jana Michnová

Planeta Cristiano Ronaldo

Moje planeta vypadá jako fotbalový míč. Obyvatelé se tam neučí, jenom občas. Třeba v pondělí, ve středu a v pátek. Jinak hrají pořád fotbal. To by se mi taky líbilo. Určitě bych pak nosil samé jedničky. Pořád chodí oblečení v dresu. Dres je bílý a na dresu mají napsáno BWIN.

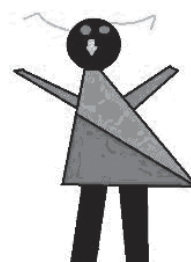
Kryštof Petrásek, žurnalistický kroužek

Tereza Šnajdrová,
mimozemšťan,
žurnalistický kroužek

Martina Sadílková,
mimozemšťan,
žurnalistický kroužek

Eliška Šebestová,
mimozemšťan,
žurnalistický kroužek

4. třída

Nашe obec

Naše obec má asi 1 300 obyvatel. Máme tu hotely, pizzerii, školu, dětské hřiště. Obec Bořetice leží ve vinohradnické oblasti, proto tu máme mnoho vinných sklípků a recesistickou republiku Kraví horu, která má i svého prezidenta. Náš pan starosta se jmenuje Václav Surman.

Naši obec hlídá kníže Bořita. Jeho dřevěná socha stojí před obecním úřadem. Bořetice vyhrály soutěž „Vesnice roku“ v roce 2005.

Alžběta Újhelyiová, 4. třída

Návštěva u pana starosty

Návštěva u pana starosty byla zajímavá. Říkal nám všechno možné třeba o tom, proč a jak vznikl znak Bořetic. Ukázal nám mapu Bořetic, která byla vyfocená z letadla, a nejstarší mapu Bořetic, ta byla ručně namalovaná a byla popsána cizími jazyky. Byla v ní namalovaná cesta do Velkých Pavlovic, Kobyly a na Vrbič. Ještě nám ukázal další tři mapy. Také nám ukázal kroniku, kde byli zapsáni žáci ze základní školy Bořetice. Ve své kanceláři měl pan starosta panenky stárka a stárky v kroji. Ukázal nám také repliku hasičské přilby, která je celá zlatá.

Pan starosta musí být klidný, asertivní, musí totiž pracovat celý den. Když jsme šli zpět do školy, tak jsme neodcházeli s prázdnou, pan starosta nám dal lízátko.

Martina Sadílková, 4. třída

Rozhovor s panem starostou Václavem Surmanem – návštěvy 4., 5. třídy v rámci hodiny vlastivědy

1. Jaké osobní vlastnosti by měl starosta mít?

Starosta by měl být zejména asertivní a klidný. Měl by dobře zvládat zátěžové situace. V žádném případě by neměl být výbušný.

2. Co se Vám za období „starostování“ nejvíce povedlo?

Domnívám se, že toho bylo více. Z posledního období bych jmenoval budování chodníků, ukončení půdní vestavby na škole, vybudování sběrného dvora.

3. Co ve funkci starosty nejčastěji děláte?

Nejčastěji sháním peníze pro obec, jak se říká, „leštím kliky“ na různých úřadech.

4. Co se Vám na Vaší práci nelíbí?

Na to se nedá jednoznačně odpovědět. Každá práce má své klady i zápory. Práce starosty je časově velmi náročná. Dalo by se říct, že často pracuji 24 hodin denně. Stává se, že občané volají v deset hodin večer i později.

5. Budete kandidovat na starostu v příštím volebním období?

Jsem ve funkci starosty 6 let. Domnívám se, že ideální je vykonávat tuto funkci maximálně 12 let. Mám ještě naplánované určité věci, které bych rád dodělal. My-

slím, že mám ještě dost sil, takže bych rád ve starostování pokračoval. Ale to samozřejmě nezáleží pouze na mně.

6. Co byste chtěl ještě v Bořeticích vybudovat?

Jak už jsem řekl, je toho ještě hodně, co bych chtěl stihnout. Mezi moje priority patří otevření dalších stavebních míst, vybudování čističky. Chtěl bych apelovat na Vás a všechny občany Bořetic, aby se třídil odpad. Šetříme tak nejenom svoje životní prostředí, ale i peníze.

7. Připravujete něco nového pro naši školu?

Prozradím jen některé záměry. Chtěl bych, aby se naše škola udržela, i když počet žáků má zatím klesající tendenci. Rád bych školu vybavil počítači, nechal vybudovat ve škole dílničku pro žáky, upravit školní dvůr na hřiště a nechal opravit sociální zařízení.

Musím říct, že spolupráce s vedením a zaměstnanci školy byla a je na velmi dobré úrovni. Vycházíme si vzájemně vstříc – vy žáci pod vedením p. učitelek nám připravujete různé programy na kulturní akce, my na obecním úřadě – radní a zastupitelé se snažíme školu co nejvíce finančně podporovat.

Rozhovor připravil Ondřej Popovský, počítačovo žurnalistický kroužek

Veršování o Vánocích v hodině komunikační, slohové a literární výchovy ve 4. a 5. třídě

Před Štědrým večerem zdobíme stromeček,
máme zasněžený celičký domeček.
Od kapra nám zbylo hodně kostí,
moje sestřička skáče radostí.
U stromečku zpíváme koledu,
aby nikdo neuklouzl po ledu.
V rádiu hraje vánoční písnička,
zatímco spadla betlémská hvězdička.
Jíme voňavé cukroví,
taky jsme dostali nové ozdoby.
Ježíšek leží v jesličkách,
dívá se na něj mamička.
Napadlo hodně sněhu,
o Vánocích cítíme něhu.

Kateřina Vomáčková, Martina Sadílková, Daniela Laznicka, Alžběta Újhelyiová

Byl jednou jeden domeček
a v něm malý stromeček.
Na stromečku prskavky
byly jenom od tatky.
Mamka koupí ozdoby
a už nikdo nezlobí.
Na stromeček hvězdičku
a pustíme si písničku.
Upečeme cukroví,
budeme hned hotoví.
Dostaneme dárky? Jaké?
A rodiče také?
Šel jsem zpívat koledu,
upadl jsem na ledu.

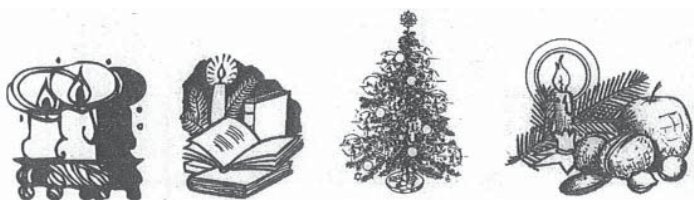
*Petr Grůza, David Matějovič, Stanislav Herzán,
Martin Šperl*

Sněží, sněží, zase sněží,
svatý Štěpán pořád běží.
Utíkal zaspívat koledu
a upadl na ledu.
Než nazdobil stromeček,
koupil nový domeček.
Dal na strom hvězdičku,
pak zaspíval písničku.
Skončili jsme s pečením,
začínáme s vánočním těšením.
Po kaprovi zůstaly jen kosti,
přišli k nám nezvaní hosti.
Máme rádi prskavky,
myslím, že jsou od tatky.

Ondřej Popovský, Kryštof Petrásek, Stanislav Pazderka, Eliška Škrancová, Tomáš Fridrich

Venku pěkně sněží,
děti domů běží.
Maminka peče cukroví
a děti ho nazdobí.
Venku sype sníh,
pojedeme na saních.
Padá sníh a nás to láká
postavit si sněhuláka.
Zima přichází potichu
jakoby v bílém kožichu.
Mrazem sládne trpká trnka
a sněhulák na kytaru brnká.
Na nebi je hvězdička,
doma nám zní písnička.
U nás už svítí stromeček,
máme bílý domeček.
Z kapra zbyly kosti,
maminka hostí hosty.
Štěpán nesl koledu,
upadl s ní na ledu.
A tak prožíváme vánoční svátky,
domů si pozveme kamarádky.

*Erik Hříba, Tereza Šnajdrová, Anna Marčeva,
Jan Štefan*

Výsledky ankety v základní škole

Někteří si vzpomenete, že v roce 1996 vyplňovali žáci 4. a 5. třídy naší školy dotazník-anketu, kde na ně čekalo pět základních otázek:

- co by sis přál/a, aby se v naší obci změnilo
- co by sis přál/a, aby se v naší škole změnilo
- kam bys určitě zavedl/a prezidenta republiky
- kam bys určitě nezavedl/a prezidenta republiky
- čím mohou děti pomoci, aby obec byla čistější

Tento historický materiál vypadl při čištění archivu z pořadače a vznikl nápad, zjistit posun v hodnocení a přáních školáků po 16 letech.

Mimo jiné i proto, že výraznou část dětských přání z té doby se již podařilo realizovat. A to natolik, že vzniklo podezření, že kandidáti do zastupitelstva při tvorbě svých volebních slibů z této ankety opisovali.

V roce 1996 odpovídalo 41 dětí, letos bohužel jen 18 dětí.

Co tedy chtěli školáci v obci změnit před 16 lety?

Nejvíce (20) chtělo volný vstup na travnaté hřiště nebo malé hřiště na fotbal jenom pro ně, koupaliště nebo menší bazén přímo ve škole (9).

Některé návrhy byly samozřejmě nereálné, například postavit supermarket, gymnázium či vyčistit Trkmanku.

Někteří (2) se už cítili dospělými a chtěli obnovit Brooklyn nebo postavit bar.

I po tolika letech je třeba smeknout před těmi, kteří byli natolik všímaví, že si přáli opravit silnice (10), chodníky (2), okolí kostela s parkem (3).

Překvapující byly odpovědi, že chtějí opravit WC na kulturním domě, zpevnit prostor pod kolotoči na hodech a omezit průjezd aut přes vesnici.

A co chtějí letos?

Většina přání se posunula do sféry těžko splnitelných a ekonomicky nedosažitelných – jezdeckou stáj (1), supermarket (3), velký sportovní areál (3), cinema city (1), koupaliště (1), ucelené zdravotní služby včetně zubaře, lékárny a zvěrolékaře (2), motokrosovou dráhu (1), dopravní hřiště (1).

Některá naopak v budoucnu splnitelná jsou – malé fotbalové dětské hřiště (1), žákovské družstvo kopané (1), kroužek jógy a gymnastiky (1) a opravit dětské hřiště pod školkou, aby tam neběhali psi (1).

Některá byla trochu nadsazená, například výcvikové hřiště pro psy nebo fontánu na sóle.

Jen jediné bylo z těch praktických – nový chodník kolem obecního úřadu.

Z porovnání anket vyplývá, že děti vidí naplnění základních standardů pro kvalitní život a letos převažují přání doplňková, specifická, nadstandardní.

Co míní o potřebě vylepšovat svoji školu?

V roce 1996 to vyhrálo rozšíření tělocvičny (20), větší počet počítačů (6). Objevila se přání rozšířit školu na 9 ročníků (4). Ale také malé modelky požadovaly zrcadla na dívčí WC.

Jen jeden chtěl omezit výuku (češtiny), naopak dva vyžadovali přidat (přírodovědu).

Letos byla přání podobná.

Žáci chtějí mít školu vybavenější, ale také naznačují, že jsou už línější, například přistavit tělocvičnu vedle školy, aby nemuseli do druhé budovy (4) nebo přímo v budově dětské hřiště (3). Ale také notebooky s výukovými programy, aby nemuseli nosit pomůcky (2). Jsou tam také přání nadsazená a úsměvná – například více buchet v jídelně (1), výuka francouzštiny (2), výuka dalších jazyků včetně čínštiny a arabštiny (1), diskoklub asi v družině (?) (1).

Některá přání jsou silně nadnesená – vyučovat jízdu na koni (1), klimatizaci do tříd (1) a především školní bufet (4). Což mě osobně napovídá, že pekárna po cestě do školy nestačí, protože tam není třeba coca-cola a energetické nápoje.

V odpovědích se projevil fakt, že v roce 1996 byl rozdíl v životní úrovni rodin ještě malý a za 16 let značně narostl. Děti svoje vysoké požadavky přenášejí i do školy.

Potěšující je, že celých 35 % přání reálně vidí, co škole schází nebo co je ve školském systému cesta zpět. I když jejich přání budou dlouho nespelnitelná.

Nespojovat třídy a předměty (4), více ročníků do školy (3), více tělocviku (1), modernější počítače (2) a učitel-chlapa, především na tělocvik.

To, že chtějí napravovat nedostatky kolem sebe, je dobrým přínosem do naší všeobecně lhostejné společnosti.

Kam tedy chtěly děti pozvat prezidenta v roce 1996?

Na místa podle nich velice pěkná.

35 % do školy (!!!!), 14 % do sklepů, 28 % do kostela a 18 % na obecní úřad, aby především slyšel, co už se podařilo ve vesnici zlepšit.

Místem střetu se stal Panský dvůr. Zatímco dva by ho tam zavedli, další dva by ho tam určitě nezavedli.

A jaké názory mají letos?

Do školy by jej zavedl jen jeden (4 %).

Na obecní úřad čtyři (15 %), do kostela tři (11 %), další pak na místa, která považují za zdařilá, např. hotel, hřiště, ale i sběrný dvůr.

Nejvíce by se chlubil přírodou (rozhledna) a areálem sklepů – celkem deset, t.j. 37 %.

V této otázce se toho moc neměnilo.

Jak v otázce míst, kam by prezidenta nezavedli?

V roce 1996 především ke znečištěné Trkmance – deset – celých 50 %. Dále tři do rasovny.

Zajímavé bylo, že tři také do hospody (???) a tři domů (protože přes rozbitou silnici a chodník by tam asi nedošel).

V letošním roce to na plné čáře „vyhrál“ areál ZD, protože to tam „smrdí“ (36 %). Následuje zase rasovna (3), u rybníků (1), do hospody (1), do parku (1), protože tam všude vidí nepořádek.

Zajímavý názor je nezavést prezidenta na skládky, z toho jednu černou (4), t.j. 18 %. Bylo by vhodné třeba i anonymně od nich získat místa jejich výskytu.

Názory školáků na život v obci jsou nejen zajímavé, ale

také potřebné.

Koneckonců pro ně se akce na rozvoj obce dělají.

Vědět, co by chtěli, je dobré – vždyť se ukázalo, že velká část jejich přání z roku 1996 byla posledních 16 let naplněna.

A nezáleží ani na tom, jak přesně či nepřesně posoudí naše možnosti.

Svět totiž postupuje stále kupředu a mladí musí začínat vždy od začátku. Uznějme proto, že to mají stále těžší.

To není dnešní poznatek. To pronesl kdysi dávno už Johan Wolfgang von Goethe.

Draci nad bořetickým letištěm

Hned v úvodu musíme, a to zejména kvůli čtenářům s velkou fantazií, uvést na pravou míru informaci z nadpisu tohoto článku. Samozřejmě, že se nejednalo o bytosti báje, ale o draky neživé – papírové nebo dnes většinou umělohmotné, kteří byli vypuštěni v rámci drakiády, která proběhla v neděli 21. října na místním letišti.

Na pořádání této typicky podzimní akce spolupracovali rodiče bořetických dětí a Myslivecké sdružení Bořetice.

O tom, že byl o pouštění draků vskutku velký zájem, svědčí skutečnost, že se na travnaté ploše sešlo několik desítek lidí různých věkových kategorií od asi 1 roku do cca 40 let. Starší účastníci měli původně pouze dělat doprovod dětem. Ale po nějaké době se rozdílily v zapálení pro akci

mezi jednotlivými věkovými skupinami začaly stírat až po chvíli bylo těžké rozhodnout, koho to baví víc, jestli tatínky, nebo děti, pro které to bylo původně plánováno. Zvláště po tom, co se někteří dospělí vyjádřili, že tak pěkně jim drak nelétal ani za dětských let.

Počasí bylo vskutku ukázkové. Ještě chvíli před začátkem události nebylo sice po typickém podzimním větru ani památky a pár nedočkavců se marně pokoušelo o vzlet. Ale jen několik málo okamžiků po začátku se rozfoukalo takovým způsobem, že by pořadatelé některých akcí podobného druhu mohli závidět.

Po krátké době bylo na nebi tolik draků, že se v určitém okamžiku některým z nich začaly zamotávat jejich vodící šňůry jedna do druhé. Děti

soutěžily, komu bude drak létat déle a hlavně výše. Takže nakonec došlo i k nadpojování vodících šňůr. Rekordmanem v této kategorii byl drak zavěšený na vlasci odmotávaném z navijáku na rybářské udici. Tento exemplář se skutečně ztrácel v oblacích.

Program zpestřili modeláři s maketami letadel, které byly ovládány pomocí vysílačky. Bylo pěkné pozorovat, jak se tato malá letadla proplétají bezpečně mezi draky bez jediné kolize. Kdo měl zájem, mohl si letadla zblízka prohlédnout a dokonce i potěžkat v ruce.

Když se děti dosyta „vylétaly“, bylo pro ně na blízké myslivecké chatě přichystáno pohoštění – domácí buchty od maminek, párky s hořčicí či kečupem, pití a samozřejmě také

ZAF jízdní kola

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX

ke každému zakoupenému jízdnímu kolu dárek
v nabídce 95 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč
velké slevy na sluneční brýle a funkční prádlo!!!!

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

slevy na opravy za práci – 20% (platí listopad až únor)

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota: listopad – únor, zavřeno
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

nezbytné sladkosti. Kdo chtěl, mohl se také zúčastnit několika zábavných soutěží.

S příchodem večera museli pořadatelé slíbit některým mladším účastníkům (aby chtěli jít domů), že pokud to bude jenom trochu možné, tak se drakiáda za rok zcela jistě bude opakovat.

Chtěl bych proto poděkovat všem, kteří se na pořádání podíleli, a umožnili tak dětem strávit jeden půlden na čerstvém vzduchu místo dívání se do počítače.

Mgr. Radim Šebesta

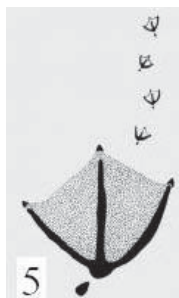
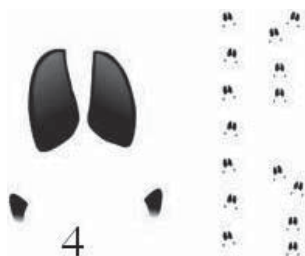

Okénko mladého myslivce

V zimě podle stop na sněhu můžeš snadno poznat, kteří živočichové žijí v tvém okolí.

Zkus přiřadit uvedeným stopám jména živočichů, kteří je na čerstvě napadaném sněhu vytvořili.

- zajíc polní
- srnec obecný
- kachna divoká
- prase divoké
- bažant obecný

Řešení: a2, b3, c5, d4, e1
obr.: <http://snaturou2000.sk>

STAVEBNÍ VÝSTAVA

Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat či poradit na výstavu.

HODONÍN, Dům kultury Horní Váhy

25. – 26. ledna

pátek 9-18 hod., sobota 9-17 hod.

BŘECLAV, Kulturní dům Delta

1. – 2. března

pátek 9-18 hod., sobota 9-17 hod.

omnis Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc, www.omnis.cz
tel.: 588 881 427, fax: 588 881 445, mobil: 776 711 499, e-mail: fuglickova@omnis.cz

Oldřich Damborský

Zarážení hory

Tož, zarážíme horu
ať nikdo nevstupuje do vinice,
jen dítě a těhotná žena,
co má pleť jemnou jako z mramoru
a podzimní vítr nadme plíce
a stébla budou
studenými kapkami rosy přetížena.
Tož, zarážme horu
ať je úroda beze ztrát
a nikdo nemusí dávat pod hlavičku
mince,
ať se má zloděj na pozoru
a hotař nemusí na železo klepat,
na špačky,
ty potulné prince...

Podzimní vinice

Vinice rezne a děti hroznů se rozutekly
vesele do kádí, kde provádějí očistné koupele.

Nízko mrzne a vítr hrá na kvílivé ukulele.
Penízky slunce se z tvých dlaní rozkutálely.

Slunce tvých vlasů září dál, chrpy tvých očí kve-
tou.
Proč bych se podzimu bál, Miluji tě, řekneš ho-
lou větou...

Zimní stmívání

Modrý sních, na plotě skřehotající havran,
ponocný Měsíc se ukázal za rohem večera.

U fary zametá sních dlouhý šat pana pátera
a ministranti jako vrabčáci vstupují do bran.

Pod ocelovými mraky je ztracená hora Pálava.
Lásko, jdeme těsně vedle sebe však v srdcích dá-
lava...

Vrabci v túji

Vrabci si to švitoří na nevysoké túji
pár zrníček a mělká kaluž jim stačí.

Tak jako oni světem vesele kráčím
a žádných svých skutků nelituji.

Až zbělí mi přísný soudce Čas mé vlasy
řeknu: Viděl jsem spoustu běd, ale i krásy...

Zrcadlo lásky

Každý jsme si zažili svoje Pompeje
zavaleni žhavou lávou zklamání a pádů

však ukázali jsme zrcadlo Medúze plnou hadů
a zášť zkameněla a my našli nové veřeje

do země něhy, kde stromy jsou z čokolády,
z malin tvé rty a z duhy dělové kanonády...

Vánoční

Modrý sních a dvojtečky stop zajíců v pláni,
malé preludium pod taktovkou Noci nocí.
Vítr severák ladné křivky žen – závějí snosil
na pelest návsi, kde jiskří horké odhodlání.
Žlutá okna, zelený stromek, malé dárky v papíru,
úsměv, letmé gesto, tato noc je šita lásce na míru.

Žasnout (P. F. 2013)

Žasnout dětskýma očima
nad nevyzpytatelností světa,
na moudrost staletých dubů
si počíhat,
že volavka lásky vždy
k těm přímým a nadějným
se slétá.

Blankytnou oblohu mít v hlavě,
třebaže liják trablů
je neúprosný,
květinu dát do samopalové
hlavně,
objímat v lese vrásčité
sosny...

Šťastný básník (esej o básničkách)

Prý básník musí trpět, aby stvořil veledíla, pesimisticky se dívat na svět a nemít oblek v barvy lila.

Žít v hmotné nouzi a živit by ho měla žena a básně by neměly být pstruzi duhová, jen křídla vran rozevřena.

Prý básník má skonat mladý a táhnout se za ním dlouhý černý šál, promiňte, že nekručí mi v břiše a že jen na sametovou lásku jsem myslíval. Co na tom, že s jiným mi zmizela, srdce je atom, jak zpívá Hegerová, a ona ho opustila a já byl ten hodný a on mizera...

Prý básník má být hlídač mravnosti národa a jít v čele revoluce a jeho dílo by se mělo tyčit do výše jako pagoda, já však brnkám na kytaru na jednom jejím vlasu-strunce.

Prý šťastný básník je protimluv a antonymum, co se do dnešní doby nehodí, já však vždy uvěřil okřídleným Pegasům, a když mé srdce poklesne, oni ho křísnutím jisker kopyt do dobré pohody nahodí...

Já nehrál si na velkého umělce, jen dělám to, co mne baví a dal si kafe ve mléce a obdivoval její oči paví...

Neomlouvám, že jsem šťastný a celkem je mi vesele, vyzývám ten zlý život, že je přese všechno krásný a já mám domov, lásku, poezii, přátele...

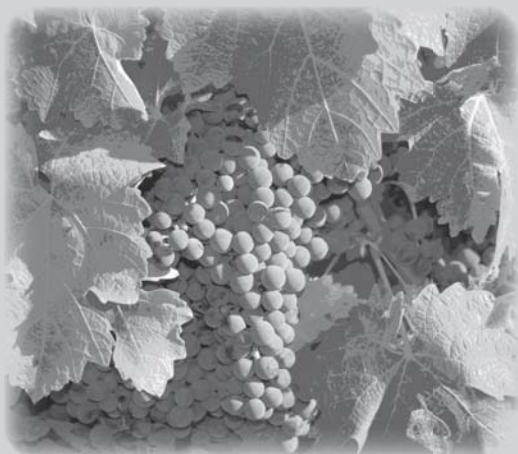
Pan Stěžovatel

Je to zlý, nemám ani na elektrikou,
stěžuje si pan Lakomý, kudy chodí,
a přitom v zimě v pruhovaném triku
na pláži v Egyptě si pohodově lebedí.

Je to zlý, musím kupovat drůpky
a nezdravou limonádu za šest kaček,
a chodí do nevěstince rozplétat čůpky
jedné dlouhonohé ze svých hraček.

Je to zlý, musím jezdit za plné tramvají
a přitom nechce brilianty z trezoru vyndat,
manželce i stokorunovou prémii zatají
táta říkával, Kdo si stěžuje, tomu patří ubrat...

Oldřich Damborský

Pozvánka

na

ŽEHNÁNÍ MLADÉHO VÍNA,

které se uskuteční ve čtvrtek

27. prosince 2012 v 15 hodin

v KULTURNÍM DOMĚ V BOŘETICÍCH.

Hudební doprovod: cimbálová muzika pana Ladislava Švidroňa z Mistrína, mužský pěvecký soubor Svodničan.

Vinaře prosíme o vzorky vína, hospodyňky o pomazánky.

Všichni jste srdečně zváni.

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Pan Stanislav Petrásek, Rakousko	za	1 000 Kč
Paní Marie Dráždilová, Bořitov	za	1 000 Kč
Paní Gabriela Gabrielová, Starovičky	za	200 Kč
Paní Ing. Svatava Padalíková, Moravský Krumlov	za	5 000 Kč
Paní Vlasta Černá, Valtice	za	1 500 Kč
Paní Marie Brabcová, Opatovice	za	200 Kč
Paní Stanislava Kupková, Bořetice	za	200 Kč
Paní Jiřina Zálešáková, Vrbice	za	500 Kč
Paní Jaroslava Žatecká, Praha	za	1 000 Kč
Pan dr. Jan Machač, Brno	za	500 Kč
Paní Marie Valná, Brumovice	za	1 000 Kč
Paní Marie Beránková, Tvarožná	za	250 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ OBCE BOŘETICE NA ROK 2013

5. ledna 2013
 MYSLIVECKÝ PLES * pořádá Myslivecké sdružení
 Bořetice

26. ledna 2013
 Ples SSRKH * pořádá SSRKH Bořetice

16. února 2013
 PLES SPORTOVců * pořádá TJ Sokol Bořetice,
 oddíl kopané

23. února 2013
 PLES hasičského sboru * pořádá SDH Bořetice

2. března 2013
 KROJOVANÝ PLES * pořádá bořetická krojovaná
 chasa

10. března 2013
 DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES * pořádá Obec Bořetice

24. března 2013
 DEGUSTACE * pořádají SSRKH Bořetice a Obec
 Bořetice

31. března 2013
 VELIKONOČNÍ VÝSTAVA VÍN * pořádají SSRKH
 Bořetice a Obec Bořetice

25. května 2013
 DEN OTEVŘENÝCH SKLEPŮ * pořádá SSRKH
 Bořetice

9. června 2013
 ŠKOLNÍ AKADEMIE * pořádají ZŠ a MŠ Bořetice
 BUCHTOBRANÍ * pořádá Obec Bořetice

26.–28. července 2013
 Setkání rodáků * pořádá Obec Bořetice

28. července 2013
 POUŤ KE SV. ANNĚ * pořádá farnost Bořetice

2. srpna 2013
 STAVĚNÍ HODOVÉ MÁJE * pořádá bořetická krojovaná chasa

3. srpna 2013
 PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ * pořádají Obec Bořetice
 a Mužácký sbor Svodničan

4.–6. srpna 2013
 KROJOVANÉ HODY * pořádají stárci a krojovaná
 chasa

24. srpna 2013
 ZARÁŽENÍ HORY * pořádají SSRKH Bořetice
 a Obec Bořetice

12. října 2013
 13. ročník BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM
 A BĚHU BOŘETICEMI * pořádají Obec Bořetice, TJ
 Liga 100 Praha, Běžecký klub Hodonín, SDH Bořeti-
 ce a SSRKH Bořetice

25. října 2013
 LAMPIONOVÝ PRŮVOD * pořádá Obec Bořetice

9. listopad 2013
 MARTINSKÉ VÍNO * putování po vinných sklepech
 SSRKH Bořetice

7. prosince 2013
 VÁNOČNÍ KONCERT * pořádá Obec Bořetice
 a Římskokatolická farnost Bořetice

8. prosince 2013
 SETKÁNÍ SE SENIORY * pořádá Obec Bořetice

14. prosince 2013
 VÁNOČNÍ JARMARK * pořádají Obec Bořetice,
 SDH Bořetice a SSRKH Bořetice

27. prosince 2013
 ŽEHNÁNÍ MLADÉHO VÍNA * pořádají Obec Bořeti-
 ce a SSRKH Bořetice

Aktuální kulturní akce na www.boretice.cz

Za Světlanou Laššovou

Před měsícem zastihla všechny přátele a známé, kolegy i bývalé kolegy smutná zpráva. Po několikaletém boji se zákeřnou chorobou zemřela 13. listopadu 2012 paní Světlana Laššová.

Světlanka byla nejmladší ze šesti sourozenců – dětí Cyrila a Františky Pazderkových. Od mládí byla hodně společenská a byla vždy tam, kde se něco dělo. Svérázným způsobem vychovávala některé své neteře a synovce, stejně tak, jako ji vychovávali její starší sourozenci. Vystudovala gymnázium v Hustopečích a protože měla moc ráda děti a chtěla se věnovat jejich výchově, i pedagogickou školu. Po studiích nastoupila do mateřské školy nejprve na Vrbici, později, až se uvolnilo místo, přešla do Bořetic. Jako učitelka v mateřské škole vychovala za dlouhé roky hodně bořetických dětí, které se mnou jistě při čtení budou souhlasit, že je vychovávala s nesmírnou láskou a porozuměním. Při práci ve školce dělala několik let knihovnicí v obecní knihovně, která tenkrát sídlila na tzv. devítce a v knihovně se topilo v kamnech uhlím a dřevem. Před otvírací dobou si vždycky musela v předstihu zatopit, aby čtenáři vybírali knížky v příjemném prostředí. Celé roky také pracovala jako poslankyně MNV, později členka zastupitelstva, kde se zúčastňovala hlavně kulturních a společenských akcí. Pracovala ve sboru pro občanské záležitosti, později v kulturní komisi, v redakční radě Bořetických listů a všude tam, kde bylo její práce na obci potřeba. Pracovala celou dobu, dokud jí to zdravotní stav neznemožnil. Když viděla, že se v Bořeticích rodí čím dál méně dětí, zkusila změnit profesi. Posledních asi 15 let pracovala na katastrálním pracovišti v Hustopečích. I tehdy se na ni obraceli sousedé a známí s problémy kolem jejich nemovitostí a Světlanka vždy ráda pomohla a vyhověla.

Spolu s manželem vychovali syna Vladimíra a dceru Martinku. Poslední roky života jí sílu bojovat s nemocí a životní optimismus i v době mezi střídavě častými návštěvami nemocnice a obdobími relativní stabilizace nemoci dodávaly vnučky Ema a Mia. Ony byly hlavní motivací, aby s nimi mohla být co nejdéle a těšit se s nimi. I jim bude určitě babička Světlanka chybět.

Kdo poznal Tě, ten měl Tě rád.
Uměláš pomoci, potěšit i rozesmát.
Taková lidé by neměli umírat.

Redakční rada

Vítejte mezi námi:

květen

Nikola Chmelíková

září

Dominik Havlík

říjen

Matyáš Jambor

Sňatek uzavřeli:

červenec

Monika Bazalová – Kamil Mazůrek

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

říjen

Ladislav Chrástek

prosinec

Augustin Grůza

Jubilanti 85 let:

říjen

Václav Grůza

Jubilanti 80 let:

září

František Ručný

říjen

František Vojtěšek

Jan Petrásek

prosinec

Marie Šafaříková

Marie Hrabalová

Jubilanti 90 let:

prosinec

Anna Staňková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

srpen

Růžena Kuchyňková

září

Anna Jurasová

říjen

Milan Škranc

Františka Česalová

Josefa Grůzová

listopad

Světlana Laššová

Milan Novotný

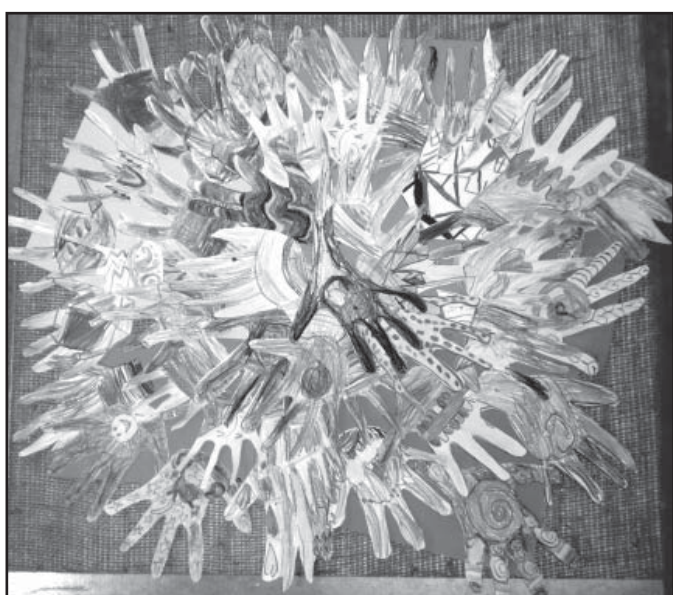
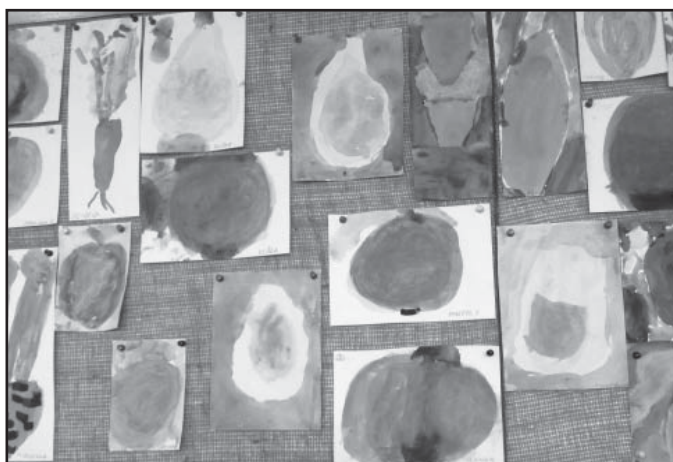
Jaroslav Šťavík

prosinec

Vlastimil Sadílek

Pavel Žďárský

Práce žáků 1. třídy

Fotogalerie

Mše svatá za hasiče

Předávání cen na soutěži

Fotogalerie

Vítání občánků – Terezka Hemplová

Vítání občánků – Matěj Kocourek

Vítání občánků – Nikola Secká

Sanační omítku je nutné vždy po 18 letech znovu obnovit

Finalisté skupiny B

Účastníci turnaje v Šternberku

Fotogalerie

Rybáři přivezli nové ryby

Rybáři přivezli nové ryby

Hasičská soutěž – starší garda

Hasičská soutěž – mladší hasiči

K dobré pohodě patří osvěžení teplým nápojem

Bez zabijačkových pochutin by to ani nebyl jarmark

Fotogalerie

Pouštění balónků štěstí

Vystoupení ZUŠ Velké Pavlovice

Jarmark 2012 byl deštivý

Vystoupení MŠ s ZŠ

Vystoupení mateřské školy

S vánočním programem vystoupila skupina Colorado

Fotogalerie

Atmosféra na jarmarku byla báječná

Co všechno jsou někteří občané schopní vyvést mimo sběrný dvůr

Zídka na hřbitově nevydržela nápor větru

Pracovníci obce dláždí nový chodník

Budování nové cyklostezky

Výstavba chodníku kolem kulturního domu

Bořetické listy č. 2/2012

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Ivana Macháčová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav